

வெகுஜன அரசியல் மாத இதழ்

புதிய நீதி

முரசம் 01
முழக்கம் 02
வீலை ரூபா.30
ஒகஸ்ட்-செப் 2012

පුදියා நீதி
PUTIYA NEETHI

ஒரு தீக்களிப்பு
சொல்லும்
சொல்லப்படாத செய்தி
பக். 14

வவுனியாவில்
அழிக்கப்படும் குளங்கள்
பக். 03

மாஸ்ட் இருப்பை
அச்சுறுத்தும்
இலாப வேட்கை
பக். 15

சீக்கர்களை
ஆசிரியர்கள்
போராட்டம்
பக். 14

கல்வி
பலவீனத்தை
மாற்றலாமா?
பக். 14

6%ஐ கல்விக்கு ஒதுக்கு!
பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் மாணவர் போராட்டம்

தேசிய வருமானத்தில் கல்விக்காக மிகவும் குறைவாக நிதி ஒதுக்கும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று. 1972ல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 2.95%மாக இருந்தது இன்று அது வெறும் 1.86%மாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தென்னாசிய நாடுகளில் கல்விக்காக மிகவும் குறைவாக நிதி ஒதுக்கும் நாடு என்ற பெருமையை எமது நாடு பெற்றுள்ளது. இந்தியா, பங்களாதேஷ், நேபாளம், மால்தீவு என்பன முறையே மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 4%, 2.4%, 3.4%, 8.5%ஐ இலவசக் கல்விக்கென ஒதுக்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறான பின்னணியில் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம்(FUTA) தமது உரிமைப் போராட்டத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தில் கல்விக்கான வருடாந்த ஒதுக்கீட்டை 6 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டும் என்பதை முதன்மை கோரிக்கையாக முன்வைத்துள்ளது. அத்தோடு பல்கலைக்கழகங்களில் நிலவும் அரசியல் தலையீடுகளை நிறுத்தவும் விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களுக்கு 2008ல் ஏற்றுக்கொண்ட சம்பள உயர்வை வழங்கவும் கோரி வருகின்றது. பொதுவாக தமது சம்பள உயர்வைப்பற்றி மட்டும் பேசிவந்த பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் இம்முறை மொத்த தேசிய வருமானத்தில் கல்விக்கு மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 06 வீத ஒதுக்கீட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையானது தொழிற்சங்க போராட்டத்தில் ஒரு புதிய பாதையாகும். இது ஏனைய தொழிற்சங்கங்களையும் சிவில் அமைப்புகளையும் போராட்டத்தில் இணைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் இப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குபவர்களை அச்சுறுத்துவதன் மூலமாகவும் இராணுவ, பொலிஸ் அடக்குமுறையை கட்டவிழ்ப்பதன் மூலமும் மஹிந்த அரசாங்கம் இப்போராட்டத்தை தடுக்க

பக்.02 >>

புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் ஆண்டு விழா பொதுக் கூட்டம்

புதிய ஜனநாயக மாக்கிச லெனினிசக் கட்சியின் 34வது ஆண்டு விழா பொது கூட்டம் கட்சியின் வடபிராந்திய செயலாளர் கா. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் புத்தூர் கலைமதி மக்கள் மண்டபத்தில் 2012.08.26 ம் திகதி இடம்பெற்றது. இதில் பு.ஜ.மா.லெ கட்சியின் பொதுச் செயலாளர். சி.கா. செந்திவேல், தேசிய அமைப்பாளர் வெ. மகேந்திரன், அரசியல் குழு உறுப்பினர்கள் க.தணிகாசலம், சோ. தேவராஜா, புதிய ஜனநாயக இளைஞர் முன்னணி உறுப்பினர்கள் த. பிரகாஸ், ச.விஜயகுமார், க.சீலன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர். பல பிரதேசங்களில் இருந்தும் வந்த கட்சியின் உறுப்பினர்கள் ஆதரவாளர்கள் பங்குபற்றிய இந்த நிகழ்வில் புத்தூர் கலைமதி கிராம மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வில் புதிய ஜனநாயக கலைக்குழுவின் புரட்சிகர பாடல்களும் நாடக ஆற்றுகையும் இடம்பெற்றன.

தேர்தல்கள் தீர்வல்ல!

மக்களை ஏமாற்றும் தலைமைகள் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்

அண்மையில் மூன்று மாகாண சபைகளுக்குத் தேர்தல்கள் இடம்பெற்றன. இவற்றில் கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் கவனத்தை பெற்றிருந்தது. அதேபோன்று சப்பிரகமுவ மாகாணசபைத் தேர்தல் மலையக மக்களால் அவதானிக்கப்பட்டது. நாட்டு மக்களின் பணம் ஆறு கோடிக்கு மேல் செலவிடப்பட்டு மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்தினால் மக்களின் மீது திணிக்கப்பட்டதே மேற்படி தேர்தல்களாகும். இதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்

படும் மாகாண சபைகளால் நன்மைகளும் வரப்பிரசாதங்களும் பெறப்போகின்றவர்கள் சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் அல்லர். ஆனால் ஆளும் வர்க்கத் தரப்பினராக உள்ளோரும் அவர்களை அண்டி நிற்போரும் குறுக்கு வழிகளில் பணம் பொருள் சுருட்டிக்கொள்வோரும் மட்டுமே மாகாண சபைகளால் பலன்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

மேற்படி மூன்று மாகாண சபைத் தேர்தல்களிலும்

பக்.02 >>

கல்வியைத் தனியார் மயமாக்காதே!
இலவசக் கல்வியை நாசப்படுத்தாதே!

சப்ரகமுவாவில் இரண்டு "தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள்" அருத்தது என்ன?

சப்ரகமுவ மாகாண சபைத் தேர்தல் முடிவுற்றுள்ளது. இம்முறை முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு தமிழ் பிரதிநிதித்துவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற பிரசாரம் வெகுவாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இன்றைய அரசாங்கத்தின் இனவாத

செயற்பாடுகளினாலும் குறிப்பாக தங்களின் பிரதேசங்களில் முகம் கொடுக்கும் இன ஒடுக்குதல் காரணமாகவும் அரசாங்கத்தின் மீது சப்ரகமுவ மாகாண தமிழ் மக்கள் கடும் அதிருப்தியைக் கொண்டிருந்தனர். இப் பின்னணியிலேயே

பக்.02 >>

கூடங்குளம் மக்களின் தொடரும் போராட்டம்
இரண்டு மீனவர்களை பல்வெருத்தன மத்திய-மாநில அரசுகள்

தமிழக மத்திய அரசு தமிழகத்தில் மக்களுக்கு எதிரான கூடங்குளம் அணு மின் திட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும் யுரேனியம் நிரப் புழ பணிகளை உடன் நிறுத்தக் கோரி கடந்த சில நாட்களாக இடிந்த தகரை மக்களுடன் இணைந்து போராடி வரும் தென்தமிழகத்தின் கடற்கரை வாழ் மக்களும் ஏனையோரும் முதல்வர் ஜெயலலிதா வின் ஆணைப்படி பொலிஸ், விசேட

பாதுகாப்பு படையினரால் தொடர்ந்தும் தாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். கூடங்குளம் போலிஸா ரின் கொலைவெறித் தாக்குதலில் நிராயுதபாணியான அப்பாவி மீனவர் ஒருவர் சுடப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். போராட்டத்தில் இரண்டாவது நாளாக நடந்த முற்றுக்கை போராட்டத்தில் களம் இறங்கி போராடிய தூத்துக்குடி

பக்.13 >>

கல்வி மலையகத்தை மாற்றுமா?

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகப் பேசும் எவரும் அன்று தொட்டு இன்று வரை முன்வைக்கும் தீர்வு ஒன்று உள்ளது. கல்வியில் முன்னேறினால் மலையகம் முன்னேறிவிடும் என்பதே அது. கல்வி ஒரு சமூகத்தை மாற்றவல்லதுதான். அதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இன்று இருக்கின்ற கல்வி "தனிநபர் முன்னேற்றத்திற்கு" உகந்தது எனினும் ஒரு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய அடிப்படைகளை கொண்டிருக்காமையை மறந்து விடமுடியாது. தன்னையும் தனது சமூகத்தையும் விளங்கி மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றுவதே கல்வியின் நோக்கமாயிருக்க வேண்டும். இன்று சுயநலத்தை உயர்த்தி, சுய கௌரவம், சமூக அக்கறை என்பனவற்றை மிதிப்பதாகவே கல்வி உள்ளது. அண்மைக் காலத்தில், மலையகத்தில் பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், ஏனைய துறைசார் நிபுணர்கள் எனக் கற்றவர்கள் அதிகரித்துள்ள போதும் மலையக மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் அவர்களோ அல்லது கற்றவர்களின் எண்ணிக்கையின் அதிகரிப்போ எவ்விதமான குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இந் நிலையில், கல்வி மலையகத்தை மாற்றும் என்ற பரப்புரை மலையக மக்களை அவர்களின் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் இருந்து திசைதிருப்புவதையும் மக்களையும் இளைஞர்களையும் அரசியல் நீக்கம் செய்வதையும் நோக்கத்தையும் கொண்டதாகும்.

கல்விதான் மலையகத்தை மாற்றும் என மலையகத்திற்குப் பரப்புரை செய்பவர்கள், கல்வி தொடர்பாக விளக்கமாகப் பேசுவதைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். விளக்கமாகப் பேசினால் அவர்கள் பேச மறுக்கும் அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பாகப் பேசவேண்டி ஏற்படும் என்பதே அதற்கான காரணம். சிலர், விளக்கமின்றி, மற்றவர்கள் கூறுவதால் தாமும் கூறுகின்றனர். வேண்டுமென்றே அவர்கள் பேசவும் காணவும் மறுக்கும் விடயத்தைத் தேடி வேண்டிய பொறுப்பு இன்று மலையகத்தின் எதிர்காலம் பற்றி உண்மையாக ஆர்வம் கொண்டுவந்தவர்க்கு உள்ளது.

மலையகத்தில் கர்ப்பிணித் தாய்மார்களில் 41.8% பேர் குறை நிறையுடையோர். குறை நிறையுடன் பிறக்கும் குழந்தைகள் ஏனைய மாவட்டங்களை விட நுவுரெலியா மாவட்டத்தில் அதிகம். இக் காரணிகள் நேரடியாக மாணவர்களின் கல்வியில் தாக்கம் கொண்டவை. நேரடியாகக் கல்வியில் இருக்கும் பிரச்சினைகள் என்று பார்க்கும் போது, ஐந்தாம் தரத்திற்கு பின்னர் பாடசாலையில் இருந்து இடைவிலகுவோர் மலையக மாணவர்களில் 8.5% ஆக உள்ளனர். பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது. வளப் பற்றாக்குறை மலையகப் பாடசாலைகளை வாட்டுகிறது. இதன் வெளிப்பாடாகவே தேசிய மட்டத்தில் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளில் மலையக பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகளின் அமைகின்றன. கல்வி முன்னேற்றம் பெற இப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இப் பிரச்சினைகள் நேரடியாக அரசியல் காரணிகளோடு தொடர்பு கொண்டவை. கல்வியின் வளர்ச்சியை

“கல்விதான் மலையகத்தை மாற்றும் என மலையகத்திற்குப் பரப்புரை செய்பவர்கள், கல்வி தொடர்பாக விளக்கமாகப் பேசுவதைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். விளக்கமாகப் பேசினால் அவர்கள் பேச மறுக்கும் அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பாகப் பேசவேண்டி ஏற்படும் என்பதே அதற்கான காரணம். சிலர், விளக்கமின்றி, மற்றவர்கள் கூறுவதால் தாமும் கூறுகின்றனர்”.

இவற்றை விடுத்து நோக்க முடியாது. மலையகத்தைச் சார்ந்த கல்வியியலாளர்கள் கல்வி வளர்ச்சியில் உள்ள இப் பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்டாது மலையக மாணவர்கள் எப்படியாவது ஆங்கில அறிவையும் கணணி

அறிவையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவுரை வழங்குவது அவர்களின் நேர்மையினத்தையே வெளிப்படுத்துகிறது. இன்று வழங்கப்படும் கல்வியை மலையகம் முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ள, அடிப்படையான பொருளாதார, சமூக, அரசியல் காரணிகள் முக்கியமானவை. கல்வி கற்கப் போசாக்கான உணவு அத்தியாவசியமானது. நியாயமான சம்பளம் இல்லாமல் போசாக்கான உணவை மலையக மாணவர்கள் எப்படிப் பெற முடியும்? அத்தோடு கல்வி பேருக்கு மட்டுமே இலவசம் என்றாகியுள்ள இன்றைய நிலையில், அடிப்படையிலேயே, கல்வியைப் பொருளாதாரத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாதுள்ளது. பொருளாதாரம் என்றால் மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரை சம்பளம்; சம்பளம் என்றால் கூட்டு ஒப்பந்தம்; கூட்டு ஒப்பந்தம் என்றால் தொழிற்சங்கங்கள்; தொழிற் சங்கங்கள் என்றால்

அரசியல். எனவே அரசியல் கல்வியோடு பேசப்பட வேண்டிய விடயம் பொருளாகிறது. நிலம் இல்லை, வாழத்தகுந்த வீடு இல்லை, இருக்கும் வீடும் சொந்தமில்லை, ஏன் முகவரி கூட இல்லை. இந்த இல்லாமைகளுக்கு மலையகத்தில் நிலவும் மக்கள் நலனுக்கு விரோதமான பேரினவாதக் கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆட்சியை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் அரசியலே காரணம். தமது அதிகாரத்தை நிலைநாட்ட மலையக கல்வியில் எவ்வித கரிசனையும் இன்றி ஆசிரிய, அதிபர் நியமனங்களில் அரசியல் தலையீடு இடும்பெற்று வருகிறது. தமது காட்டுப்பாட்டிற்குள் பாடசாலைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மலையக தலைமைகள் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் தேசிய பாடசாலை ஒன்றை பெற்றுக் கொடுக்க மலையக அரசியல் தலைமைகள் இன்று முன்நிற்பதில்லை.

இத்தனை பிரச்சினைக்கு அப்பாலும் ஒவ்வொருவரும் கற்றால் முன்னேரலாம், அப்படி எல்லோரும் முன்னேறினால் பிரச்சினை முடிந்து விடும் என்ற மந்திரத்தை ஒப்புவிக்கும் மலையக மக்கள் பற்றி பேசும் பற்றாளர்களும் இருக்கின்றார்கள். இந்த மந்திரத்தின் குறைபாடுகள் பற்றி இங்கு நீட்டிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. முதலாளித்துவம் வளர்ந்தால் எல்லோருரிடமும் காசும் பெருட்களும் பெருகும் என்று முதலாளிகள் கூறுவது போலத்தான் இதுவும். மலையகத்தில் உயர் தரம் முடிக்கும் மாணவர்களில் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் கல்வியியற் கல்லூரிகளுக்கு மலையக மக்களின் சனத்தொகையின் அடிப்படையில் அண்ணளவாக முறையே 600, 250 மாணவர்கள் செல்ல முடியும். பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லும் மலையகப் பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை இன்று அதிகரித்து வரும் நிலையில் அரசியல்வாதிகளின் தலையீட்டின்றித் தகைமைக்கு ஏற்ற தொழிலைப் பெறுவது இன்று பாரிய சவாலாகியுள்ளது. தேசிய மட்டத்தில் இன்று பட்டதாரிகளின் தொழிற்பிரச்சினை தேசிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. எனவே மலையக மக்களின் விடிவு என்பது கல்வியில் தான் என்று கூறி அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை விலக்கி வைப்பதன் அபாயங்களையும் நேர்மையற்ற தன்மையையும் உள் நோக்கங்களையும் மலையக மக்கள் விளங்கிக் கொள்வது இன்று தேவையாக உள்ளது. மலையக மக்களின் கல்வி உரிமை என்பது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு கல்வியில் பரபட்சங்கள் இன்றிச் சமவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு வேண்டும் என்பதில் எமக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால் கல்வியே மலையகத்தின் விடிவு என்று கூறி மலையக மக்களின் உண்மையான அரசியல் பிரச்சினைகளை மறைத்து மக்களையும் இளைஞர்களையும் திசைதிருப்பும் நேர்மையற்றவர்களின் தகுத்திரை கிழிக்கப்பட வேண்டும். மலையக மக்களும் தமது அரசியல் பாதை தொடர்பாக சிந்திக்க வேண்டும். அரசியல் மற்றத்திலேயே கல்வி உரிமை மட்டுமன்றி மலையக மக்களின் இருப்பும் எதிர்காலமும் தங்கியுள்ளது.

செல்வா
தங்கள் நகைகளை விற்றுச் சேர்த்த 75 ஆயிரம் ரூபாயையும் கடனாகப் பெற்ற 125,000 ரூபாயையும் சேர்த்து மொத்தமாக 2 இலட்சம் ரூபாயை பெறியகல்வாற்றை சேர்ந்த தம்பதிகளான கமலாதேவியும் சிவகாந்தனும் பெற்றுள்ள போதும், அவர்களின் ஒரே மகனான கஸ்தூரியின் இதயத்தில் ஏற்பட்டிருந்த துவாரத்தைச் சரி செய்வதற்கான சத்திரசிகிச்சைக்கு அது போதாது. வங்கா தனியார் வைத்தியசாலையானது கஸ்தூரியின் உயிருக்கு 5 இலட்சம் என விலை விதித்துள்ளது. கூடவே, அதனை இரண்டு மாதத்தில் செலுத்திச் சத்திரசிகிச்சையைச் செய்தால் மட்டுமே கஸ்தூரியைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற எச்சரிக்கை. கூலி வேலை செய்யும் கமலாதேவியையும் சிவகாந்தனையும் நம்பி இதற்கு மேலும் கடன் கொடுக்க யாரும் முன்வரவில்லை. உதவிக்கும் யாரும் இல்லை. வேறு வழியின்றி தங்களின் ஒரே பிள்ளையான கஸ்தூரியைக் காப்பாற்ற மக்களிடம் காசு சேர்ப்பதற்கு வீதிக்கு இறங்கி விட்டனர். தமது நண்பரிடம் ஒருவரின் முச்சக்கர வண்டியை உதவிக்கு எடுத்துக் கொண்டு அதில் கஸ்தூரியின் டிஷிடல் படம் ஒன்றை முச்சக்கர வண்டியின் பின் பக்கம் இட்டு மட்டக்களப்பு நகரத்தில் தங்கள் பிள்ளையின் சத்திரசிகிச்சைக்காக கமலாதேவியும் சிவகாந்தனும் பணம் சேர்க்கின்றனர். ஊர் இளைஞர்கள் சிலரும் பணம் சேர்க்க உதவி வருகின்றனர்.

தங்காலையைச் சேர்ந்த ஏழு வயது நிரம்பிய திவினீக்கு நுரையீரலில் ஏற்பட்டுள்ள நோய்க்கான சிகிச்சையைக் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் செய்ய வசதிகள் இல்லையாம். திவினீயின் பெற்றோராகிய அமரேயும் ஞானவதியும் கூலி விவசாயிகள் என்ற போதும் தங்களின் பிள்ளையைக் காப்பாற்ற வங்கா வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றனர். அங்கு திவினீயைப் பரிசோதித்த வைத்தியர்கள் நுரையீரலில் ஒரு கட்டி இருப்பதாகவும் அதைச் சத்திரசிகிச்சை மூலம் குணப்படுத்த முடியும் என்றும் கூறினர். 4 லட்சம் ரூபா இருந்தாலே சத்திரசிகிச்சையைச் செய்ய முடியும் என்றும் வைத்தியர்கள் கூறினர். திவினீயின் பெற்றோர் குழந்தையை காப்பாற்ற முடியும் என்று சந்தோஷம் அடைந்த போதும் 4 இலட்சத்தை எவ்வாறு பெறுவது என்று நினைத்துப் பெருங் கவலையுடன் இருந்துவருகின்றனர். ஊரில் உள்ள இளைஞர்கள் நிலைமையைக் கேள்விப்பட்டும், திவினீயை காப்பாற்ற மக்களிடம் பணம் சேர்க்க தங்கள் உதவி செய்வதாக உறுதியளித்தனர். அது திவினீயின் பெற்றோருக்கு மன ஆறுதலைக் கொடுத்தது. அப்பாருத்தோட்டை, மாத்தறை, காலி எனப் பல நகரங்களில் ஒரு மாதம் வரை சுற்றி 2 இலட்சத்தி 80 ஆயிரம் வரை அவர்கள் சேர்த்துள்ளனர். இன்னும் 2 மாதங்களில் மிச்சப் பணத்தை எப்படி சேர்ப்பது என்ற அச்சத்துடன் திவினீயின் பெற்றோர் தமது பிள்ளையைக் காப்பாற்றும் பேராடட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

முப்பயர்மானம்

மாத்தளையில் வசித்த நான்கு பிள்ளைகளின் தகப்பனான ஹசன் ஹோட்டல் ஒன்றில் சமையற்காராக நாட்கூலிக்குத் தொழில் புரிந்து தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வந்தார். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஹசன் மாறடைபினால் இறந்தமையால் குடும்பத்தை நடத்தும் முழுப் பொறுப்பும் ஹசனின் மனைவி நுஸ்லா ஏற்கவேண்டியது யிற்று. நுஸ்லா தனது சகோதர ஒருவரின் உதவியுடன் இடியப்பம் அவித்துக் கடைகளுக்கு விற்றுத் தனது குடும்பத்தை நடத்தி வந்தாள். ஒரு நாளைக்கு 500 இடியப்பம் அவிக்கும் அவளது கைகளின் வடுக்கள் உழைப்பின் அடையாளச் சின்னம். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் நுஸ்லாவிற்கு இதயமே வெடிக்கும் செய்தி ஒன்று எட்டியது. நான்கு வயது நிரம்பிய அவளது கடைசி பிள்ளையான மாஜீக்கு வயிற்றில் ஒரு கட்டி வளர்வதாகவும் அதனை வெட்டியுயற்றும் சிகிச்சையைக் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் செய்ய வேண்டும் எனவும் தம்புள்ள

வைத்தியசாலையின் சிரேஷ்ட வைத்தியர் கூறியதே அச் செய்தி. தேசிய வைத்தியசாலைக்குச் சென்று விசாரித்த போது சில விசேட மருந்துகளை உடனடியாக வைத்தியசாலையில் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருப்பதால் அவற்றைத் தனியார் பாமசியில் வாங்கிக் கொண்டு விரைவாகப் பிள்ளையை வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்குமாறு வைத்திய கலாநிதி ஒருவர் நுஸ்லாவை அறிவுறுத்தினார். மருந்துகளில் விலை ரூபா 75000 வரை வரும் என்று வைத்தியர் குறிப்பிட்டார். நுஸ்லாவின் வாழ்நிலையைக் கேட்டறிந்த அந்த வைத்தியர் நான்கள் என்ன செய்வது நாட்டின் சுகாதார சேவையின் தரத்தை நீங்கள் அன்றாடம் டி.வியில், பத்திரிகையில் பார்க்கின்றீர்கள் தானே என்று தனது மன ஆதங்கத்தைக் கண்டிவிட்டுச் சென்றார். பள்ளிவாசலின் உதவியை பெற்று தனது உறவினர்களிடம் கடனைப் பெற்று தனது மகனை காப்பாற்றுவதற்கான பிரயத்தனத்தில் நுஸ்லா தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறாள்.

ஐனாதிபதி செயலகத்தில் சிறு உதவித் தொகை கொடுப்பாங்களே என்று நீங்க யேசிக்கீங்கப் போல. அது சத்திரசிகிச்சை செய்து முடிச்சு பின் தான் கொடுப்பாங்க. அடுத்தது, சில குறிப்பிட்ட நோய்களுக்கு மட்டுந்தான் அந்த உதவி கிடைக்கும். சரி, இந்த பிஞ்சுக் குழந்தைகள் போல பல குழந்தைகள் காசு இருந்தா மட்டுந்தான் உயிர் வாழ முடியும் என்று ஆகியுள்ளதே இது சரியா என்று கொஞ்சம் சிந்தித்திருப்போமா? ஏன் இந்த நிலை என்று நம்முள்ளே கேள்வி கேட்டிருக்கிறோமா?

கல்வி பயற்றிய கவலைகள்

சிவா

கல்வி என்பது ஒரு புறம் தனிமனித மேம்பாட்டுக்கானது. தன்னைச் சூழவுள்ள சமூகத்தையும் இயற்கையையும் அறியும் தேவையைக் கல்வி நிறைவேற்றுகிறது. அதைவிட முக்கியமாக, ஒருவர் தான் வாழும் சமூகத்தின் நலன்கட்காகவும் உயர்வுக்காகவும் உச்சமான பங்களிக்கக்கூடிய ஆற்றல்களையும் மன நிலையையும் கல்வி ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்குகிறது.

ஒவ்வொரு சமூகமும், தனது வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பவும் எதிர்கால வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பவும் எதிர்கால நோக்குக்கு அமையவுமே கல்வியை வழங்குகிறது. இலவசக் கல்வி என்பது உண்மையில் ஒரு சமூகம் தனது எதிர்காலத்திற்கு இடம் முதலீடு தான். அரசாங்கம் என்பது அந்த முதலீட்டை வசதிப்படுத்துகின்ற ஒரு கருவி மட்டுமே.

கல்வி பற்றிய எதிர்பார்ப்புகள் வெறுமனே தனிமனிதக் கண்ணோட்டத்தில் அமையும் போது, தனிப்பட்டவர்களின் உயர்வும் நலனும் மட்டுமே முக்கியமாகின்றன. எனவே, சமூக முன்னேற்ற வாய்ப்புகள் குறைந்த சூழ்நிலைகளில், கல்வி என்பது தனி மனிதர்களிடையான கரும் போட்டிக்கும் உரிய களமாகிறது. இளவயதிலேயே உருவாகும் இவ்வாறான போட்டி, சமூக நோக்கற்ற சுயநலமிகளை உருவாக்குகிறது.

முதலாளியம் வளர்ச்சி பெற்று வந்த சூழலில், அனைவருக்குமான அடிப்படைக் கல்வியும் உயர் பாடசாலைக் கல்வியும் மட்டுமன்றிப் பலருக்குமான உயர் கல்வியும் இலவசமாகவே வழங்கப்பட்டு வந்தது. முதலாளிய வளர்ச்சி மனித இருப்பில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நுகர் பொருளாகவும் விற்பனைப் பண்டமாகவும் மாற்றும் போக்கு உலகமயமாக்கத்துடன் தீவிரமடைந்தது. அதையொட்டிக் கல்வியும் ஒரு விற்பனைப்

பண்டமாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தீய விளைவுகளை எதிர்த்து முன்னேறிய முதலாளிய நாடுகளில் மக்கள் போராடி வருகின்றனர்.

மூன்றாமுலக நாடுகளில் உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்றவற்றின் நெருக்குவாரங்களின் கீழ்க் கல்வியை வணிகப் பண்டமாக்கும் தனியார்மயமாக்கல் முயற்சிகள் ஏறத்தாழ முடிந்ததைத் தவிர ஆண்டுகளாக இலங்கை உட்பட பல நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதன் விளைவாக அனைவருக்கும் “இலவசக் கல்வியின்” தரம் திட்டமிட்டே தாழ்த்தப்பட்டு வருவதையும் வசதிபடைத்தோருக்கான தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் பல வடிவங்களிலும் நிலைபெற்று வருவதையும் நாம் காணுகிறோம்.

இன்று பாடசாலைக் கல்வி வீழ்ந்துள்ளதைப் பற்றிய பலவாறான கவலைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றில் பல, கல்வித் தரத்தின் வீழ்ச்சியை முடிக்கக்கூடிய விதமாகச் சிக்கலாகவும் விசாலமாகவும் வெளிப்படுகின்றன. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துகிற விதமான நடைமுறைத் திட்டங்கள் எதுவும் நம்மிடையே இருப்பதாகக் கூற இயலாது. நமது கண்முன் தெரியக் கூடிய முக்கியமான குறைபாடுகளைப் பட்டியலிடுவோமானால் முதலில் மனதிற்கு வருவன,

1. வகுப்பில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு
2. பாசாலைகளுக்கிடையிலான பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுகள்
3. “புகழ் பெற்ற” பாடசாலைக்கான போட்டியின் காரணமாகச் சில பாடசாலைகளில் அளவு மீறிய மாணவர்களின் சேர்வும் அதன் பயனான ஊழல்களும் மாணவர்களின் கல்வியின் மீதான பாதகமான விளைவுகளும்
4. பாடசாலை ஆசிரியர்கள் பலரது போதாமைகள் ஒரு புறமிருக்க, கல்வி புகட்டலுக்கும் மேலாகப் பயனற்ற நிருவாகப் பணிகளில் அவர்களுடைய காலவிரயம்
5. 5ம் வகுப்பு, க.பொ.த.(சா.த.), (உ.த.) பரீட்சைகளில் உள்ள போட்டியின் பயனாகத் தனியார் போதனையின் வளர்ச்சி. (இலங்கையில் உள்ள ற்பூட்டரிகள் என்பன தனியார் போதனையின் மிக வக்கிரமான ஒரு வடிவம் எனலாம்)
6. பரீட்சைகளில் போட்டியை முதன்மைப்படுத்துவதன் பயனாக விளையாட்டு, கலை-இலக்கியத் துறைகள், சமூக உறவாடல்கள் போன்ற உளவள முன்னேற்றச்

செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடாமை.

7. மாணவர்களுக்கு ஓய்வு நேரம் போதாமை. (இது முன்னிலைப் பாடசாலைகளில் ஒரு பாரிய பிரச்சனையாக உள்ளது).
8. மாணவர்களது கற்றல் முறையின் சீரழிவு. (விடயங்களை விளங்கி அறியவும் தர்க்கரீதியாக ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வருவதற்குமான ஆற்றல்களைப் புறக்கணித்து ஏராளமான தகவல்களையும் இயந்திரப்பாங்கான முறையில் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதையும் ஊக்குவிக்கும் போக்கு இன்று ஆதிக்கத்தில் உள்ளது).

ஓரளவு வசதிபடைத்த மாணவர்கள் கற்கும் பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்கள் பாடசாலைக் காலத்திற்குள் பாடவிதானத்தை நிறைவாக்காமல் தாம் அல்லது தமக்கு நெருங்கினோர் நடத்தும் தனியார் போதனை வகுப்புக்குக், குறிப்பாக க.பொ.த. விடயத்தில், ற்பூட்டரிகளை நோக்கி மாணவர்களைச் செல்லுமாறு வெளிப்படையாகவே துண்டுவதையும் நாம் அறிவோம்.

பாடசாலை, தேவையான அடிப்படை அறிவாற்றலை வழங்கத் தவறுகிறது. எனவே பரீட்சையில் உயர் சித்தி வேண்டி மாணவர்கள் தனியார் வகுப்புகளை நாடுகின்றனர். அங்கே பாடசாலையில் தவறவிடப்பட்ட அடிப்படை ஆற்றல்களை எவரும் வழங்குவதில்லை. மாணவர்கள் பரீட்சையில் உயர் சித்தி பெறுவதற்காகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். பரீட்சையில் தேறுவதற்காகப் பாடமாக்கவும் வரக்கூடிய வினாக்களை ஊகித்து அவற்றுக்கு விடையெழுதவும் வழங்கப்படும் பயிற்சிகள் மாணவர்களின் சுதந்திரமான சிந்தனையாற்றலை மழுங்கடிக்கின்றன. எந்தவொரு கேள்விக்கும் “சரியான” விடையை அறிவது போதுமானதாகவும், எதையும் காரண காரிய முறையில் ஆராய்ந்து விடைதேடுவது பயனற்றதாகவும் மாணவர்கள் பயிற்றப்படுகின்றனர். இது

தாய் மொழிக் கல்வி என்பது தாய்மொழியில் அடிப்படையான மொழியாற்றலையும் தாய்மொழி மூலம் புகட்டலையும் குறிப்பது. தாய் மொழியின் கற்பதனால் மாணவர்களின் கீரகீப்பு ஆற்றல் வலுவடைவது ஒருபுறமிருக்க முறையாகத் தாய் மொழிக் கல்வி கற்ற எவருக்கும் இன்னொரு மொழியையும் கற்பது கடினமல்ல. இன்றைய நமது குறைபாடு, ஆங்கில மொழியறிவுப் போதாமையை விடப் பன்மடங்கு முக்கியமாகப், பொதுவான விஞ்ஞான, சமூக விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத் தகவல்களையெல்லாம் தமிழிலோ சிங்களத்திலோ மாணவர்கள் கற்றறிவதற்கு ஏற்ற நூல்களின் போதாமையும் வாசிப்பு பழக்கப் போதாமையுமே. இவ்விரண்டு காணங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையன.

பாடசாலைக் கல்விக்கு ஒரு எதிர்கால நோக்குத் தேவை. பாடசாலைக் கல்வியை முடித்த அனைவரும் பட்டப் படிப்பை நாடுவதில்லை. நாடுவது அவசியமானதில்லை. ஆனால் பாடசாலைப் படிப்பின் பின்பு தமக்கும் சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படும் விதமாக அவர்களுடைய கல்வி அமையாவிடின் பாடசாலைக் கல்வி பயனற்றதாகிவிடும். எனவே தான் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் இல்லாமல் திட்டமிட்ட கல்வி சாத்தியமில்லை.

மாணவர்கள் கல்விக்காகச் செலவிடும் நேரம் மிகுதியாக உள்ளது போகப், பல சமயங்களில் பல காரணங்களால் கல்விக்கான பிரயாண நேரமும் மிகுதியாக உள்ளது. இவை எல்லாம் மாணவர்களின் உள வளர்ச்சிக்கு கோடானவை. பாடசாலைகள் சமூகக் சார்ந்தனவாகவும் பாடத் திட்டங்கள் சமுதாயத் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டும் அமையாத போது,

கல்வி முறை பயனற்றதாகிறது. மாணவர்கள் தமது எதிர்காலத்தை அந்நிய நாடுகளிலும் அந்நியக் கம்பனிகளிடமும் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது மிகவும் தவறான ஒரு போக்காகும். ஆயினும் நமது அறிஞர்கள் எனப்படுவோர் பலரும் ஆங்கில அறிவையும் தகவல் தொழில் நுட்ப அறிவையுமே இன்றைய கல்வித் தேவைகளாக வலியுறுத்துவதைக் காணுகிறோம்.

இன்றைய “ஸற் ஸ்கோல்” அலமும் பாடசாலை அனுமதிகள் தொடர்பான ஊழல்களும் பாடசாலைகளில் நிகழும் ஒழுங்கீனங்களும் கல்வித் தரத்தின் வீழ்ச்சியும் அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் கல்வியில் முதலீட்டைத் தொடர்ந்து குறைத்து வந்ததனாலும் கல்வித்துறை நாட்டின் பொருளாதார, சமூகத் தேவைக்கு ஏற்றதாக அமையாததாலும் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு கல்வி நெருக்கடியின் விளைவுகளே.

நமது கல்வித் துறையை அதன் நெருக்கடியில் இருந்து மீட்பதானால் நமது கல்விக்கொள்கையை அடிப்படையில் இருந்து மீள நோக்க வேண்டும். வெறுமனே வேறெங்கோ கேள்விப்பட்ட கல்விப் புகட்டல் சிந்தனைகளை வாய்ப்பாட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதை விட முக்கியமானது சமூக ஈடுபாட்டுடன் கற்கும் ஆசிரியர்களையும் சமூகப் பயனுள்ள கல்வியில் அக்கறையுடைய ஒரு சமூகச் சூழலை உருவாக்குவதாகும். கல்வி என்பது ஒரு ஓட்டப் போட்டியல்ல. அது தாமும் உயர்ந்து பிறரையும் உயர்விக்கும் ஆற்றல்களை விருத்தி செய்யும் ஒரு துறை என்பதை யாவரும் நன்குணர்வது முக்கியமானது.

•••••

உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் யாருடைய நலனுக்காக செயற்படுகின்றன?

ஜி.எஸ்.எம்.

உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் சாதித்தது என்ன என எழுத முற்பட்டபோது எனக்கு 1953ம் ஆண்டு ஹர்த்தால் குரூபகம் வந்தது. அந்த ஹர்த்தால் இடம்பெற்று 59 ஆண்டுகளாகின்றன. இலங்கை வரலாற்றில் 1953ம் ஆண்டின் ஹர்த்தால் நாடளாவிய முறையில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்வாகும். அப்போதைய யு.என்.பி அரசாங்கம் உலக வங்கியின் ஆணைப்படி அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளையும், தபால் போக்குவரத்து கட்டணங்களையும் உயர்த்தியிருந்தது. இன்றைய படுமோசமான விலை உயர்வுகளையும் கட்டண அதிகரிப்புகளையும் அனுபவிக்கும் போது அன்றைய விலை உயர்வுகளுக்கு எதிராக இடதுசாரிகளால் தலைமைதாங்கப்பட்ட 1953 ஆகஸ்ட் 12ம் திகதிய நாடுதழுவிய ஹர்த்தாலே நினைவுக்கு வருகிறது. இன்றைய விலை உயர்வுக்கும் உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் காரணமானவை. ஐரோப்பிய சமூகமும் யப்பானும் தமது நாடுகளில் பசுக்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு மானியம் வழங்குகின்றன. அதன் காரணமாக அந்த நாடுகளில் பண்ணை உற்பத்திகளின் உற்பத்திச் செலவு குறைவாகக் காணப்படுகிறது. இலங்கையில் விவசாயிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படுவதை உலக வங்கி அனுமதிக்காது. எனவே இங்கு பண்ணை உற்பத்திகளின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மேலை நாடுகள் தமது நாட்டு விவசாயிகளை பாதுகாத்துக் கொண்டு தமது பண்டங்களை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் கொட்டுகின்றன.

உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் அவற்றின் அறுபது வருட வரலாற்றில் சாதித்தது என்ன?

எழு நூறு கோடி உலக சனத்தொகையில் 350 கோடி மக்கள் தினமொன்றிற்கு ஒரு டொலருக்கும் குறைவான வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். முன்னூறு கோடி மக்கள் முறையான சுகாதார வசதிகள் இன்றி வாழுகின்றனர். 130 கோடி மக்கள் சுத்தமான குடி நீர் வசதியின்றி வாழுகின்றனர். இது மட்டுமல்லாது, நூறு கோடி மக்களுக்கு எழுத வாசிக்கவோ, கையெழுப்பமிடவோ தெரியாத நிலையில் காணப்படுகின்றனர். உலகம் முழுவிலும், 27 கோடி மக்கள் வேலையில்லாதுள்ளனர். அதேவேளை ஒரு வீதமாக உள்ள செல்வந்தர்கள் உலக முழுச் செல்வத்தையும் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றனர். அமெரிக்க பங்குச் சந்தைகளும் இராட்சத வங்கிகளும் அமைந்துள்ள வால் ஸ்ட்ரீட்டில் (Wall Street) நாங்கள் 99 வீதமானவர்கள் என்ற பதாகையுடன் தொடர்ச்சியாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்து வருவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இந்தச் சர்வதேச நாணய நிதியத்தையும் உலக வங்கியையும் றொத்ஸ்சைல்ட் குடும்பத்தினரோடு சேர்ந்து வேறு 13 வங்கியாளர்கள் குடும்பங்கள் உடைமை கொண்டுள்ளதன் கட்டுப்படுத்தியும் வருகின்றன. பெற்றுக் கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு டொலர் கடனுக்காகவும் வளர்ச்சியடைந்து வருகும் நாடுகள் 13 டொலர்களை மீள்ச் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் ஆட்சி மாற்றங்களுக்கு உள்ளான நாடுகளின் மத்திய வங்கிகள் சர்வதேச வங்கிகளின் வலையமைப்பில் அடங்கியிருக்கவில்லை என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

2001ம் ஆண்டில் வெவ்வேறு நாடுகளில் தலையிட்டு அந்த நாடுகளின் வங்கிகளை பொறுப்பேற்கும் மூலோபாயம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. லிபியா, சூடான், ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளின் ஆட்சிகள் கவிழ்க்கப்பட்டன. சிரியா, ஈரான், வட கொரியா, கியூபா என்பன அடுத்த இலக்குக்களாக உள்ளன.

சமத்துவமற்ற வளப் பகிர்வு

இன்று உலக முதலாளித்துவ நிதி நிலைமை ஆரோக்கியமாக இல்லை. செல்வந்தர்கட்கும் வறியவர்கட்கும் நடுவிலான இடைவெளி அதிகரித்தவண்ணமுள்ளது. உலகின் 48 நாடுகளின் அடாவடி உலகின் கார் பங்களினரின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியானது உலகின் செல்வந்த நாடுகளின் செல்வத்தை விடக் குறைவானதாக காணப்படுவது ஏன்? வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் 20 சதவீதமானவர்கள் உலகில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களில் 86 சதவீதத்தை நுகர்கின்றனர். உலக நீர்வளத்தில் 85 சதவீதத்தை முதலாம் உலகின் 12 சதவீதமானவர்கள் பயன்படுத்துவது எவ்வாறு நிகழ்கின்றது? ஒரு சில கோடிவளவர்களின் சொத்தானது 250 கோடி மக்களின் சொத்துக்கு சமமாய் இருப்பதேன்? 2004ம் ஆண்டில் 0.13 சதவீதமான செல்வந்தர்கள் உலகின் சொத்துக்களில் 25 சதவீதமானவற்றைக் கட்டுப்படுத்தினர். உலகின் 400 செல்வந்தர்களின் சொத்து 300 கோடி மக்களின் மொத்தச் சொத்துக்கு நிகரானது. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளின் இராட்சதக் கம்பனிகள் கேனிக்குக்காக்கச் செலவிடும் தொகையினை உலகம் முழுவதும் வறுமை ஒழிப்புக்கும் சுத்தமான நீர் வழங்கவும் பயன்படுத்தலாம்.

உலகின் வளங்களின் சமனற்ற பகிர்விற்குக் கொலனி ஆதிக்கமே முக்கிய காரணியாக விளங்கியது. அது இப்போது நவ கொலனியம் என்ற வடிவில் தொடர்கிறது. 1900 ஆண்டளவில் 84 சதவீதமான நிலம் ஐரோப்பிய, வட அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அன்று உலகில் 35 சுதந்திர நாடுகளே இருந்தன. இன்று 193 சுதந்திர நாடுகள் உள்ளன. ஆனால் அவற்றில் அரைவாசி நாடுகள் மிகவும் வறிய நாடுகளாக இருக்கின்றன. இந்நிலை ஏன்? ஒரு காலத்தில் நாடுகள் நேரடியாக கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இன்று அந்தக்

கைங்கரியத்தை உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் செய்து வருகின்றன. உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் கைகோத்துச் செயற்பட்டுக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய கடனை நாடுகளுக்கு வழங்குகின்றன. அதன் காரணமாக இந்த நாடுகள் முன்னைய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காகப் புதிதாகக் கடன் பெறும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. பெற்ற கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் "அமைப்பு ரீதியான சீர்திருத்தங்களைச்" செய்யும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுவதனால் நாடுகள் வறுமையிலிருந்து மீள முடியாதுள்ளன. சுகாதாரம், கல்வி, அபிவிருத்தி, உட்கட்டமைப்பு என்பனவற்றிற்கான செலவைக் குறைக்க உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் நிர்ப்பந்திப்பதனால் குறித்த நாடுகளின் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியாதுள்ளது. 1980ல் வளர்ச்சியடையும் நாடுகளின் மொத்தக் கடன் 56,700 கோடி டொலர்களாயிருந்தது. இது 1992ல் 141,900 கோடியாயிற்று. ஆனால் இப்போது அந்த நாடுகள் செலுத்த வேண்டிய கடன் தொகையானது 166,200 கோடியாய் உயர்ந்தது. வட்டிக்கு வட்டி தாமதத்திற்குத் தண்டனை வட்டி என்றெல்லாம் கூட்டிக் குறித்த தொகை பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பழைய கடனைத் தீர்க்கப் புதிய கடனைப் பெற வேண்டியதாயிற்று. வளர்ச்சியடையும் நாடுகள் வருடந்தோறும் 16,000 கோடி டொலர்களை குறித்த வங்கிகளுக்கு கடன் மீளளிப்பு செய்கின்றன.

வறிய நாடுகள் வறிய நாடுகளாகவே இருக்கின்றன. உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் எப்போதும் "தாராளமயப்படுத்தப்பட்ட" பொருளாதார அமைப்பை வலியுறுத்துகின்றன. ஏற்றுமதிக்கு ஊக்கமளிக்கும் முறைமையைக் கோருகின்றன. ஏற்றுமதிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கையில் உள்நாட்டுத் தேவையை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்வது? தனியார்மயமாக்கலால் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் அற்றுப் போகின்றன. நாணயம் மதிப்பிறக்கப் படுகிறது. வட்டி வீதம்

“எழுநூறு கோடி உலக சனத்தொகையில் 350 கோடி மக்கள் தனமொன்றிற்கு ஒரு டொலருக்கும் குறைவான வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். முன்னூறு கோடி மக்கள் முறையான சுகாதார வசதிகள் இன்றி வாழுகின்றனர். 130 கோடி மக்கள் சுத்தமான குடி நீர் வசதியின்றி வாழுகின்றனர். இது மட்டுமல்லாது, நூறு கோடி மக்களுக்கு எழுத வாசிக்கவோ, கையெழுப்பமிடவோ தெரியாத நிலையில் காணப்படுகின்றனர். உலகம் முழுவிலும், 27 கோடி மக்கள் வேலையில்லாதுள்ளனர். அதேவேளை ஒரு வீதமாக உள்ள செல்வந்தர்கள் உலக முழுச் செல்வத்தையும் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றனர். அமெரிக்க பங்குச் சந்தைகளும் இராட்சத வங்கிகளும் அமைந்துள்ள வால் ஸ்ட்ரீட்டில் (Wall Street) நாங்கள் 99 வீதமானவர்கள் என்ற பதாகையுடன் தொடர்ச்சியாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்து வருவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

கூட்டப்படுவதுடன் உணவுக்கான மானியம் அகற்றப்படுகிறது. அந்நிய முதலீட்டைக் கவர்வதற்காக நாணயம் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட விதிகள் தளர்த்தப்படுகின்றன. ஜி-20 நாடுகள் எனப்படுவன உலக உற்பத்தியில் 90 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ளன. அவை உலக வர்த்தகத்தில் 80 சதவீதத்தைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. அது மட்டுமல்லாது உலக வங்கியையும் ஐ.எம்.எவ்வையும் கட்டுப்படுத்தும் வாக்குப் பலத்தையும் ஜி-20 நாடுகள் கொண்டுள்ளன. அந்நிய நாடுகள் எந்த ஒரு நாட்டிலும் தமது இஷ்டப்படி சொத்துக்களை வாங்கவும் நாட்டுக்கு வெளியே பணத்தை (அந்நிய செலவாணியாக) தங்குதடையின்றிக் கொண்டு செல்லவும் வழி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வறிய 48 நாடுகள் உலக ஏற்றுமதி வர்த்தகத்திற்கு 0.4 சதவீதப் பங்களிப்பையே அளிக்கின்றன. அந்த நாடுகளில் உள்நாட்டு தொழில்கள் "சுதந்திரமான" இறக்குமதிக் கொள்கையால் நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் நுவரெலியா உருளைக் கிழங்கு விட மலிவாக இறக்குமதியான உருளைக்கிழங்கு சந்தையில் உள்ளது. அவ்வாறே வடக்கின் வெங்காயத்தினதும் மிளகாயினதும் நிலை. அரசியல்வாதிகள் தனியார்மயத்தைத் தயக்கமின்றி முன்னெடுக்கின்றார்கள். அதன் மூலம் கொமிசனும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். "அமைப்புரீதியான சீர்திருத்தங்கள்" என்பது இலஞ்சம், ஊழலுக்கு வழிவகுக்கிறது. மக்களுக்கு விசுவாசமில்லாமல் மேற்குத் தேச வங்கிகளுக்கு

விசுவாசமாயுள்ளனர். குறித்த வங்கிகளில் இருந்து கடனைப் பெறும் நாடுகள் என்றுமே வறிய நாடுகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது விதி.

கடன் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள்

உலக வங்கியில் இருந்து கடன் பெறுபவர்களுக்கு 67 நிபந்தனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன. உலக வங்கியுடனும் ஐ.எம்.எவ்வுடனும் உடன்படிக்கைகளில் 111 விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படும். இதில் நாட்டின் பிரதான சொத்துக்களான நீர், மின்சாரம், எரிவாயு போன்றவற்றை விற்பதற்காக அரசியல்வாதிகளுக்கு இலஞ்சம் கொடுப்பதும் அடங்கும். அதற்கு இணங்காதவர்கள் ஆட்சியில் இருந்து அகற்றப்படுவார்கள். நிர்ப்பந்தங்கள் மூலம் "தாராளமயத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி ஆபிரிக்கா 5 இலட்சம் சிறுவர்களை இழந்தது. ஆபிரிக்க அரசாங்கங்கள் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலைகளைக் குறைந்த மட்டத்தில் வைப்பதற்காக வழங்கிய சலுகைகளை நிறுத்துமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன. சுகாதாரம், கல்வி, சமூக தேவைகளுக்கான அரசின் செலவுகளைக் குறைக்குமாறும் வரிகளைக் கூட்டுமாறும் பணிிக்கப்பட்டன. முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள் இருந்து கொண்டு ஆபிரிக்கா மீட்சி பெற முடியுமா? எம்ப்பியாவில் தனியார்மயப்படுத்தலால் 60,000 பேர் வேலை இழந்தனர். பஸ் கட்டணங்கள் கூட்டப்பட்டன. கிராமப்புற பஸ் சேவைகள் நிறுத்தப்பட்டன. நைஜீரியாவில் மண்ணெண்ணெயின் விலை 60 மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டது. தொலைத்தொடர்பு 500 மடங்கினாலும் மின்சாரக் கட்டணம் 88.3 மடங்கினாலும் அதிகரிக்கப்பட்டன. அவை யாவும் அமைப்புரீதியான சீர்திருத்தங்கள் என்று கூறப்பட்டன. உகண்டா அரசு நிறுவனங்களை தனியார்மயப்படுத்தி அரசு சேவையின் அளவை குறைத்து, சமூக சேவைக்கான செலவினத்தைக் குறைத்ததனால் 170,000 பேர் வேலை

இழந்தனர். மாலாவியில், உரத்திற்கான மானியங்களை அகற்றியதால் விவசாயிகள் கூடிய விலையில் உரத்தை வாங்கக் கட்டியாப்படுத்தப்பட்டனர். மொசாம்பிக்கின் தொழிற்சங்கச் சம்பளமனைத்தின் தகவலின்படி, 1969ல் 502 கம்பனிகள் அரசால் தனியார்மயப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் இன்று 25 சதவீதமானவையே இயங்குகின்றன. இதன் மூலம் 37,000 பேர் வேலை இழந்தனர். 1950களில் அமெரிக்கா உலகில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் அரைவாசியை வழங்கியது. இன்று உலக சந்தையில் அமெரிக்கப் பண்டங்கள் 20 சதவீதமாய்க் குறைந்துள்ளது. அமெரிக்காவில் 1950ல் உற்பத்திப் பண்டங்களில் 60 சதவீதமானவை அந்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இன்று அது 20 சதவீதமாக வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. இன்று அமெரிக்காவின் சில்லறைக் கடைகளில் சீன உற்பத்திப் பண்டங்கள் விற்கப்படுகின்றன. அமெரிக்காவின் கடன் 60 இலட்சம் கோடி டொலர்களாகும்.

இத்தனை உலக நிகழ்வுகளையும் பார்த்து விட்டு உலக வங்கி, ஐ.எம்.எவ்வு, கடனுக்காக நாம் மண்டியிட வேண்டுமா? ஒரு காலத்தில் கிழக்கின் தானியக் களஞ்சியமாக விளங்கிய இலங்கையை நாசமாக்கியது யார்? முதலாளித்துவ அமைப்பின் கீழ் நாடுகள் முன்னேற முடியாது என்பதையும் முதலாளித்துவம் மிகக் கொடுமையானது என்பதையும் இவற்றில் இருந்து நாம் விளங்க வேண்டியுள்ளது.

•••••

இலங்கையின் இருபதாம் நூற்றாண்டு

இமயவரம்பன் 38

தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கும் கொள்கை டி.ல.சு. கட்சியிடம் முன்னரே இருந்தபோதும் தேயிலை வணிகத்தில் அந்நியக் கம்பனிகளுக்கு இருந்து வந்த அதிகாரத்தைக் கருதி அது நீண்டகாலமாக கிடப்பிற் போடப்பட்டிருந்தது. ஐ.மு. தனது தேர்தல் அறிக்கையில் அதைக் கூறவில்லை. எனினும் 1971ம் ஆண்டு ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியின் பின்னணியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ்த் தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கல் முக்கியத்துவம் பெற்றது. தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கியதன் மூலம், அரசாங்கம், தேயிலைத் தோட்டங்களை நாட்டின் உடைமையாக்க மட்டுமே முயன்றிருந்தால் அது தன்னளவில் மெச்சத்தக்க காரியமாய் இருந்திருக்கும். அந்நாள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒரு பகுதி அரசாங்கப் பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்திடமும் இன்னொரு பகுதி ஜனவசம அமைப்பிடமும் கையளிக்கப்பட்டன. இத் தேசியமயமாக்கற் திட்டத்தின் பின்னால் ஒரு பேரினவாத வேலைத்திட்டம் இருந்ததை யாரும் மறக்க இயலாது.

தோட்டங்களின் தேசியமயம் மலையகத்தின் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, முக்கியமாக மலையகத் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களைத் தோட்டங்களில் இருந்து அகற்றும் ஒரு நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது. சில பிரதேசங்களில் தோட்ட நிலங்களிற் சிறு பகுதி விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இன்னொருபுறம், புதிதாக நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்ற தோட்டத் துறைமார் தோட்டத் துறை அனுபவமற்ற அரசியல் காரணங்கட்காக நியமிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். எனவே தோட்டங்களின் பராமரிப்பிற் குறைபாடுகள் காணப்பட்டன. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களுக்குள்ளேயே பச்சையான இனத் துவேஷங்கட்கு முகங்கொடுக்கும் சூழ்நிலையும் இக் காலத்திலேயே காணப்பட்டது. தோட்டங்களுக்குள் புகுந்த இனவாதக் காயைகளின் வன்முறை அதற்கு முன் அறியப்படாத வீடயமாகும்.

தோட்ட நிருவாகச் சீர்குலைவுகள் செம்மைப்படுத்தவதற்கு முன்னரே 1974ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வரட்சி தேயிலைப் பயிரை மிகவும் பாதித்தது. அதன் பயனாகத் தோட்டங்களில் வாராந்த வேலை நாட்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவடைந்தது. பல இடங்களில் பேரினவாத வன்முறையைவிட முக்கியமாக, வருமானம் போதாமை மலையகத் தமிழரை வாழ்வுத் தேடித் தோட்டங்கட்கு வெளியே விரட்டியது.

இக் காலகட்டத்திலேயே, இலங்கை மீது தனது செல்வாக்கை வலுப்படுத்தும் நோக்கில் இந்திரா காந்தியின் தலைமையிலான அரசாங்கம் சீரமை பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையிலான அரசாங்கத்துடன் சில உடன்படிக்கைகளைச் செய்தது. அவற்றில் கடலெல்லையை நிர்ணயிப்பது பற்றிய உடன்பாடும் அதனை ஒட்டிக் கச்ச தீவை இலங்கைக்கு விட்டுக் கொடுப்பது பற்றிய உடன்பாடும் காணப்பட்டன. அதேவேளை, அதைவிட முக்கியமாக, மலையகத் தமிழரின் குடியரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய சிரிமாவைலாட்சி ஒப்பந்தத்தில் விடுபட்டிருந்த 150,000 மலையகத் தமிழரை இரண்டு நாட்களும் சம அளவில் ஏற்படுத்த உடன்பாடு காணப்பட்டது. சிரிமாவைலாட்சி ஒப்பந்தத்தின் அந்தியான தன்மையை இந்த உடன்படிக்கை எவ்வகையிலும் தீர்க்கவில்லை. எனினும் நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பல, மலையகத் தமிழரை இலங்கையில் வாழ்வதைப் பற்றி நம்பிக்கை இழக்கச் செய்தது. அதற்குமுன் 1963ம் ஆண்டு ஏற்கப்பட்ட குடியரிமை உடன்படிக்கையை நடைமுறைப்படுத்தவதில் இரண்டு நாட்களின் அரசாங்கமும் அக்கறை காட்டின.

இந்தியாவுக்குப் போவதாக முடிவு செய்தவர்களால் தமது முடிவை மாற்றிக் கொள்ள இயலாத ஒரு சூழ்நிலையில், 1975 முதலாக இந்தியாவுக்கான இடப்பெயர்வு படிப்படியாக வேகமடைந்தது. அதன் விளைவாகப் பல குடும்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. இந்தியாவிற்கு போனவர்களிற் பலர் தமது புதிய சூழலில் தாம் எதிர்பார்த்த புது வாழ்க்கையைக் காண இயலாது விரக்தியடைந்தனர். தமிழகச் சூழலுக்கு பழக்கப்பட அவர்கட்கு பல ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

இன்னொரு பகுதியினர் வடக்கில் கிளிநொச்சி. வவுனியாப் பகுதிகளில் வேகமடைந்து வந்த விவசாய வீருத்தியை நம்பித் தோட்டங்களிலிருந்து வடக்கே புலம்பெயர்ந்தனர். அவர்களை முழுமனதுடன் வரவேற்றுக் குடியேற்றுவதில் அக்கறையுடைய தமிழ்த் தேசியவாதிகள் சிலர் இருந்தனர். காந்தியம் என்ற அமைப்பு அவற்றில் முக்கியமானது. எனினும் அவர்களுடைய மலிவான கூலி உழைப்பை மலிவாக கூலிக்கு சுரண்டுவதிலே கண்ணாங்கருத்தமான பல புதிய நிலவுடைமைக்காரர்களும் இருந்தனர். 1972க்குப் பிறகு அந்நியச் செலவாணிப் பிரச்சனையால் சிரிமாவைலாட்சி அரசாங்கம் வெங்காயம், கிழங்கு, செத்தல் மிளகாய் போன்ற பல உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியைத் தடைசெய்த சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு வெளியே கிளிநொச்சி, வவுனியா மாவட்டங்களில் பெருமளவில் பயிர்செய்கையில் ஈடுபட்டவர்களே இவ்வாறான புதிய நிலப்பிரபுக்களாயிருந்தனர். தோட்டங்களில் இருந்து

அனுபவித்தவர்களிலும் பலர் இன்னும் சிரிமாவைலாட்சியின் 1970-77 ஆட்சிக்காலத்தைப் பற்றி மிகுந்த வெறுப்புடன் இன்றும் இருக்கக் காணலாம்.

இந்த நிலைமைகளின் கீழ் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கட்காகக் குரல் எழுப்பிப் போராடக் கூடிய ஒரு அரசியல்வாதொழிற் சங்கத் தலைமை இல்லாமையைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. 1960களின் பின்பு, ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசின் சரிவையடுத்த சூழ்நிலையில், செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் தலைமையிலான இ.தொ.கா. மலையகத்தில் தன்னை வலுவாக நிலை நிறுத்திக் கொண்டது. வெள்ளையன் அவர்களின் தலைமையிற் பிரிந்த தேசிய தொழிலாளர் சங்கம் போன்றவற்றால் சில பிரதேசங்களுக்கு வெளியே வலிய சவாலாக அமைய இயலவில்லை. பாராளுமன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகளில் சமசமூகக் கட்சிக்கு இருந்து வந்த குறிப்பிடத்தக்க தளமும் 1960களில் பலவீனப்பட்டுவிட்டது. இச் சூழலில் 1960களில் நடுப்பகுதியிலிருந்து வேகமாக வலுப்பெற்று வளர்ந்து சென்ற செங்கொடி சங்கம் 1970 அளவில் உச்ச வலிமையுடன் இருந்ததுடன் தோட்ட தொழிலாளர்கட்கு அரசியல் விழிப்புணர்வுட்டும் பணியையும் முன்னெடுத்து வந்தது.

எனினும் அதன் வழிகாட்டியாயிருந்த (மார்க்சிச லெனினிசக்) கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, செங்கொடிச் சங்கத்தின் பொறுப்பிலிருந்து சந்தர்ப்பவாத தலைவர்கள் சிலரை இனங்கண்டு கொள்ளத் தவறிவிட்டது. 1972இல் அக் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிரிவையடுத்தப் பொறுப்பற்ற முறையில் அதன் தலைவர் சன்முகதாசனைக் கட்சியில் இருந்து நீக்கிவிட்டதாக அறிவித்து வெளியேறிய குழுவினரிடம் செங்கொடி சங்கம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1971 ஏப்பிரல் எழுச்சிக்கு பின் தங்காத போராட்ட முனைப்பை இழந்த சிலர் அக் குழுவில் ஆதிக்க நிலையில் இருந்தனர். எனவே அவர்களுடைய டி.ல.சு.சு. சார்பான சந்தர்ப்பவாத அரசியற் போக்கு செங்கொடி சங்கத்தினரையும்

ஆட்கொண்டுவிட்டது. அதற்கு எதிராக புதிய செங்கொடிச் சங்கம் அமைப்பை நிறுவ மார்க்சிய லெனினியவாதிகள் எடுத்த முயற்சிகள் எளிதிற் கைகூடவில்லை. அதன் பயனாக மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நல்ல அரசியல் வழிகாட்டலும் போராட்டப் பாறைக்கான நெறிப்படுத்தலும் இல்லாமல் தமக்கெதிரான பேரினவாதக் கொடுமைகளையும் எதிர்த்தப் போராட இயலாத அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

1960 முதல் 1970 வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து வந்த தொண்டமானுக்கும் டி.ல.சு.சு. தலைமைக்கும் இடையிலான கசப்புணர்வால் 1970ல் அவருக்குப் பாராளுமன்றப் பதவி வழங்கப்படவில்லை. எனவே யு.என்.பி. ஆட்சிக்கு வரும் வரை அதற்கான தருணத்தை எதிர்பார்த்த அவர் காத்திருந்தார். அதன் ஒரு

பகுதியாகவே, 1972ல் புதிய அரசியல் அமைப்பை எதிர்த்து உருவாக்கப்பட்ட தமிழர் ஐக்கிய முன்னணியில் அவர் இணைந்தார் எனலாம். டி.ல.சு. கட்சிக்குள் வலுத்து வந்த பேரினவாத போக்குகளின் ஒரு அம்சமாகத் தோட்டக் குடியிருப்புகள் மீது அரசாங்கக் கட்சியின் அனுசரணையுடன் வன்முறை கட்டவிழ்க்கப்பட்டதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறான வன்முறைகள் கம்பொலவநாவலப்பிட்டிப் பிரதேசங்களில் 1976 அளவில் உச்சத்தைத் தொட்டன.

பேரினவாதத்தின் எழுச்சி மலையகத்தில் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றங்களுக்கும் தோட்ட நிலங்களில் சிங்கள குடியேற்றக் கிராமங்களை நிறுவவும் முற்பட்ட சூழலில் மக்கள் போராடியதை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. 1977இல் சிவன இவட்சுமணன் என்ற இளம் தொழிலாளியின் உயிர் தியாகத்தின் மூலம் இத்தகைய திட்டமிட்ட ஒரு சிங்கள குடியேற்றம் டெவன் தோட்டத்தில் முறியடிக்கப்பட்டமை மலையகத் தொழிலாளரின் போராட்டத்தின் முக்கிய ஒரு மைல் கல்லாகும். அதன் காரணமாக திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் சில காலமாக முயலப்படாத போயினும், தொடர்ச்சியான போராட்டத்திற்கான ஒரு வலிய அரசியல் அமைப்பு இல்லாத ஒரு சூழலில் மலையக மக்களுக்கு கிடைத்த வாக்குரிமை பாராளுமன்ற அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு வித்திட்டது. அதன் விளைவுகளை முழுமையாக காணப் பதற்குப் பதினைந்து ஆண்டுகள் போதுமானவையாக இருந்தன.

மலையகத்தின் கொடுமை மிகுந்த நாட்கள்

“இந்தியாவுக்குப் போவதாக முடிவு செய்தவர்களால் தமது முடிவை மாற்றிக் கொள்ள இயலாத ஒரு சூழ்நிலையில், 1975 முதலாக இந்தியாவுக்கான இடப்பெயர்வு படிப்படியாக வேகமடைந்தது. அதன் விளைவாகப் பல குடும்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. இந்தியாவிற்கு போனவர்களிற் பலர் தமது புதிய சூழலில் தாம் எதிர்பார்த்த புது வாழ்க்கையைக் காண இயலாது விரக்தியடைந்தனர். தமிழகச் சூழலுக்கு பழக்கப்பட அவர்கட்கு பல ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன”.

வெளியேறியவர்களைக், “கள்ளத் தோணிகள்” என்று பொலிசில் பிடித்துக் கொடுக்கப் போவதாக மிரட்டுவது உட்பட, பலவாறான வழிகளில் மலையகத் தொழிலாளர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டும் உரிமை மறக்கப்பட்டும் வாழ்ந்தனர். இந் நிலைமை “தமிழ்ப் பேசும் இனம்” என்ற மார்க்கட்டிப் பேசிய தமிழ்த் தேசியவாதிகளுடைய “இனப் பற்றின்” நிசவுடவத்தைத் தோவரித்துக் காட்டியது.

1974-75 வரட்சிக் காலத்தில் மலையக நகர வீதிகளிற் காணப்பட்ட சில காட்சிகள் வரலாறு காணாத கொடுமைகளாயிருந்தன. தோட்ட வாழ்க்கை கடினமானது என்பதிலோ வருமானங்கள் அடிப்படாத் தேவைகளைச் சந்திக்க மட்டுமட்டாகவே போதுமானவையாயிருந்தன என்பதிலோ ஐயமில்லை. எனினும் தோட்டங்களில் இருந்துவந்த பழைய நிருவாக முறை, உணவு விநியோகம், மருத்துவம் போன்ற தேவைகளைக் குறைந்த அளவிலேயும் கவனித்து வந்தன. ஏனெனில் தொழிலாளர் பட்டினியில் இறந்தால் தோட்ட வேலைக்கு ஆட்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தோட்ட முதலாளிமார் அறிந்திருந்தனர். தேசியமயமாக்கலின் பின் தோட்டங்களைப் பொறுப்பேற்ற திமிர் பிடித்த நிர்வாகங்களின் அசட்டையும் பொறுப்பீனமும் இனவாதமும் மலையக மக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தி மேலும் மோசமாக்கின என்றே கூற வேண்டும். அதன் விளைவாகத் தோட்டச் சூழலில் உணவுக்கு வழியற்ற அரைப் பட்டினி கிடந்தோர் ஒருபுறமிருக்க, தோட்டங்களிலிருந்து நகரத்துக்கு வந்து தெருக்களில் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்குக் கணிசமான தொகையில் முதியோரும் பெண்களும் குழந்தைகளும் தள்ளப்பட்டனர். இவற்றை அன்று கண்டவர்களிலும்

உழைப்பில் ஈடுபடாமல் பணம் சம்பாதிக்கும் வியாபார சூதாட்டம்

நெல்சன் மோகன்ராஜ்

1998-99 காலப்பகுதியில் ஆசிரிய கலாசாலையில் எண்ணூன் கற்ற தூரப் பிரதேச நண்பர்கள் எவருடனும் ஒரு மாதத்திற்கு முன்வரை எந்த விதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. சில நண்பர்களுடன் தொடர்பு இல்லாமல் போனதைவிட்டு நான் கவலை அடைந்த தருணங்கள் உண்டு அண்மையில் ஒரு நண்பர் எனது தொலைபேசி இலக்கத்தைத் தேடி எடுத்தத் தொடர்புகொண்டு என்னைச் சந்தித்தார். அது பழைய நட்பை புதுப்பிப்பதற்கல்லது மலையகத்தில் இன்று சமூக வியாதியாக இருக்கும் 'Global Lifestyle' என்ற வியாபார சூதாட்டத்தில் என்னைச் சேர்த்துப் பணம் பண்ணவே அந்த "நட்புரிமை" சந்திப்பு. இன்று இந்த வியாதியை, ஆசிரியர்களுக்கு அடுத்தபடியாக, மலையகத்தில் படித்தும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையில் சிக்கிக்கொள்ளும் இளைஞர்கள் மீது சமீபத்தில் நடவடிக்கைகள் மலையகம் எங்கும் இடம்பெற்று வருகின்றன. அண்மையில் காவத்தைப் பிரதேசத்தில் இந்த வியாபாரச் சூதாட்டத்திற்கு ஆட்சேர்க்கும் கருத்திற்கு இடம்பெற்றது. இதில் பல இளைஞர்கள் பங்குபற்றியிருந்தனர். இப்பின்னணியில் இந்த வியாபாரச் சூதாட்டம் தொடர்பாக மலையக மக்களும் இளைஞர்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்த சிறு குறிப்பை எழுதுகிறேன்.

இன்றைய உலகமயமாதல், நுகர்வுக் கலாசாரத்தில் அனைத்தும் பண்டங்களையும் சேவைகளையும் வியாபாரமாக்க அதிக இலாபம் ஈட்டுவதற்காக மக்களைச் சுரண்ட கூடிய அனைத்து வழிகளிலும் சுரண்டுக்கின்றனர். அவ்வாறு சுரண்டுவர்கள் வாழ்கையில் வெற்று பெற்றவர்கள், அதி பூத்சால்கள் என உடகங்கள் நமக்கு சொல்லத்தருகின்றன

இன்றைய உலகமயமாதல், நுகர்வுக் கலாசாரத்தில் அனைத்துப் பண்டங்களையும் சேவைகளையும் வியாபாரமாக்கி அதிக இலாபம் ஈட்டுவதற்காக மக்களைச் சுரண்ட கூடிய அனைத்து வழிகளிலும் சுரண்டுக்கின்றனர். அவ்வாறு சுரண்டுவர்கள் வாழ்கையில் வெற்று பெற்றவர்கள், அதி பூத்சால்கள் என உடகங்கள் நமக்கு சொல்லத்தருகின்றன. மக்கட்டிங் என்பது அப்படி "அதி பூத்சாலித் தனத்தின்" உடக மக்களை ஏமாற்றும் வித்தை. மக்கள் பூதி இல்லாதவர்களா? அவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதில்லை, அவர்கள் நிரம்பியே பொருட்களை வாங்குகிறார்கள். எனவே எங்களைக் குற்றம் சொல்லாதீர்கள் என இவர்கள் திருப்பிக் கூறுவார்கள். இவர்களின் பூத்சாலித்தனத்தினாலாக மக்களைச் சுரண்டும் செயல் இடம்பெறும் வித்தை "மல்டி லெவல் மார்க்கட்டிங்" பற்றி அறியும் போது விளங்கிக் கொள்ளலாம். அதாவது, ஒரு தரமில்லாத பொருளை அதனது பெறுமதியிலும் மிகவும் கூடிய விலைக்கு விற்று இலாபம் சம்பாதிப்பதற்குப் பலரை இணைத்து அந்தப் பொருளைச் சந்தைப்படுத்துவதை இந்த வித்தை. இதைப் பிரமிட் வியாபாரம் என்றும் அழைப்பர்.

பயன்படுத்தப்படுகிறது. Global Lifestyle வியாபாரச் சூதாட்டம் கணனி அறிவு இல்லாத சாதாரண மக்களும் பங்குபற்றக்கூடிய முறையாக இருப்பது நாம் கவனிக்கத்தக்கதாகும். அவ் வியாபாரச் சூதாட்டத்தில் சில வகைப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும். தனக்குக் கீழ் இவ்விரண்டு பேர் எனப் பிரமிட்டை வீர்ப்படுத்திப் பணப்பெருக்கத்தை ஆக்கலாம். அதற்குச் சில அடிப்படைகளில் புள்ளிகள் வழங்கப்பட்டு மொத்தம் மூன்று புள்ளிகள் பெறும் போது பணம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த மல்டி லெவல் மார்க்கட்டிங் வியாபாரத்தின் மூலம் பல நாடுகளில் சுரண்டலை மேற்கொள்ளவும், மலீவான பொருட்களை அதிமான விலைக்கு விற்கவும் முற்படுகின்றனர். இந்த வியாபாரச் சூதாட்டத்திலே பிரமிட்டின் உச்சியில் உள்ளவர்களுக்கு அதிக பணம் சம்பாதிக்க முடிகிறது. அவர்கள் ஏலவே பணம் படைத்தவர்களாக இருப்பர். மீண்டும் அவர்களே பணம் பெறுகிறார்கள். குறிப்பிட்டளவுக்கு மேல் அவர்கள் எந்தக் கஷ்டத்தையும் படத் தேவையில்லை. கீழே உள்ளவர்கள் அவர்களை மென்மேலும் உயர்த்திக் கொண்டே போவார்கள். பிரமிட்டின் உச்சியில் உள்ளவர்கள் தங்களின் சொகுசுவாழ்வை வித்தக் கூறி, மிக முக்கியமாக, வேலையற்ற மலையக இளைஞர்களைக் கண்டிப்பதற்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

சேர்க்கும் போதே "வெகுமதியைப்" பெற முடியும். இந்த வகைகள் மூலமே, வேலையற்ற இளைஞர்களும் மாணவர்களும் அதிகமாகக் காணப்படும் மலையகத்தில், தங்கள் பெற்றோரின் ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவுகளையோ அவர்களின் சேமிப்பில் உள்ள பணத்தையோ கொண்டு அல்லது நகைகளை அடகு வைத்துத் தம் பெற்றோர் உழைத்த பணத்தைக் கொண்டு உழைக்காமல் பணம் பண்ணப் போவதாக இந்த வியாபார சூதாட்டத்தில் சேருகின்றனர்.

நம்நாட்டில் பிரமிட் வியாபாரம் மிகவும் வேகமாகப் பரவி அதே வேகத்தில் மறைந்தும் கொண்டது. "கோல்ட் கோயின்" மற்றும் "டிபென்ஸ்" போன்றவற்றை இவற்றுட் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். இவை பல நாடுகளிலும் தடை செய்யப்பட்ட நிதி நடவடிக்கைகள். நம் நாட்டிலும் இவை தடை செய்யப்பட்டவையாகும். ஆனால் பிரமிட் வடிவ வியாபாரங்கள் இன்றும் Local Ad Click, Global Lifestyle போன்ற பெயர்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டதன் இருக்கின்றன.

மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொருட்களை மூன்று வகையான விலைகளில் வாங்க முடியும். முதலாவது வகைப் பொருட்களின் விலை அறுபது தொடக்கம் எழபது ஆயிரமாகும். அதற்கான புள்ளியாக 0.75 கிடைக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு கீழ் சிலரை சேர்த்து 3 புள்ளிகள் பெற்றவுடன் காசோலையைப் பெறலாம். அதற்காக அவர்கள் அதிகம் கஷ்டப்படத் தேவையில்லை. மற்றையது நாற்பது தொடக்கம் ஐம்பதாயிரம் இடைப்பட பொறுமதியான பொருட்களை வாங்குவதன் மூலம் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும். அவர்கள் 0.5 புள்ளிகளைப் பெறுகின்றனர். அவர்கள் மெலுள்ள பிரிவினரைவிட அதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ளும் போதே காசோலையை பெற முடியும். மூன்றாவது வகை இருபதாயிரம் தொடக்கம் முப்பதாயிரம் விலையினதைக் கொண்ட பொருட்களை வாங்குவதன் மூலம் தனக்கு கீழ் பதிவு செய்யும் ஒருவருக்கு 0.25 புள்ளிகளை பெறமுடியும். எனவே இவ்வகையினர் மேற்கூறியவர்களை விட அதிகமாக அட்களை

பணம் படைத்த நடத்தாத தொழில் செய்வோரும் ஆசிரியர்களும் உயர் விலையான பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்கின்றனர். மலையகத்தில் ஆசிரியர்கள் தங்களின் தங்க நகைகளை அடகுவைத்தோ வாங்கி கடன் பெற்றோ காணியை அடகு வைத்தோ வட்டிக்கு பணம் வாங்கியோ பதிவு செய்து கொள்கின்றார்கள். சமூகத்துக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய ஆசிரியர்களின் அவல நிலை வேதனை தருகிறது. தடை செய்யப்பட்டுள்ள இந்த வியாபாரம் வெகு விரைவில் நிறுத்தப்படலாம். அப்படி நிறுத்தப்படும் போது இப்போது பிரமிட்டின் அடியில் உள்ளவர்கள் கதி அதோ கதிதான். மற்றது யாரை இவர்கள் தங்களுக்கு கீழ் பதிவு செய்து கொள்வது என்பது முக்கிய பிரச்சினை. தங்களின் நண்பர்களும் இவர்களைப் போலவே வேலையற்றவர்களாகவே உள்ளனர் என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர்.

இனி இதில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம். Local Ad Click வியாபாரச் சூதாட்டத்தில் "60,000" ரூபா பெறுமதியான அமெரிக்க டொலர் பணம் செலுத்திப் பதிவு செய்ய வேண்டும். பின் இணையத்தளத்தில் அவர்கள் அனுப்பும் விளம்பரங்களைப் பார்சுக் வேண்டும். அவ்வாறு குறிப்பிட்டளவு விளம்பரம் பார்த்த பிறகு அவருக்குப் பணம் காசோலை மூலம் வந்து சேரும். அதே நேரம் தனக்கு கீழ்ச் சேரும் இருவரைப் பதிவு செய்தால் அவர்கள் பார்சுக்கும் விளம்பரத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப இருவருக்கும் கமிஷன் வரும். அவ்வாறு பிரமிட் வளரும் அளவிற்கு ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் பணம் அதிர்த்துக் கொண்டே செல்லும். இவ் வியாபாரத்தில் அதிக பணத்தை முதலீடு செய்ய வேண்டியிருப்பதாலும் கணனி அறிவு தேவை என்பதாலும் அநேகமாக உயர் மத்தியத்தர, மத்தியத்தர வர்க்கத்தினரே ஈடுபடுகின்றனர். பொருட்களை வேகமாக பலரிடம் விளம்பரப்படுத்தும் யுக்தியாக இது

மலையக மக்கள், உழைப்பின் அடையாளமானவர்கள். தங்களுக்கு எவ்வளவு போதாம இருந்தாலும் தங்களாக உழைத்து வாழ்ந்து பலரையும் வாழ வைப்பவர்கள் என்ற பெருமையாகக் கூறலாம். ஆனால் இன்று மலையகத்தில் தங்கள் உழைக்கும் மக்களிடம் இருந்தே பணத்தை கொள்ளையடித்துக் குறுக்கு வழியில் பணம் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள் கண்டிக்கத் தக்கவர்கள். அவர்கள் மலையக மக்களை அறிந்தே சுரண்டுவதற்குத் தயாராகியுள்ளனர். மலையக இளைஞர்கள் இது தொடர்பாக விழிப்பின் இருக்க வேண்டும். இது உங்களையும் உங்கள் சமூகத்தையும் அழிக்கும் நச்சுத் தன்மை வாய்ந்தது என்பதை நீங்கள் உரை வேண்டும். கல்வி உரிமையும் தொழிலுக்கான உரிமையும் மலையக இளைஞர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுவருவதை எதிர்த்து அணிதிரண்டு வருங்கால சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கத் துணியவையே பெறப்படுள்ள இளைஞர்களிடமும் ஆசிரியரிடமும் இருந்து மலையக உழைக்கும் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

சிறைக்கூடங்கள் என்பன சமூகத்தைக் குற்றவாளிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கானவை என்றுதான் நமக்குச் சொல்லப் பட்டு வந்திருக்கிறது. அதன்படி, குற்றவாளிகள் திருந்துவதற்கு அல்லது திருந்துவதற்கு வாய்ப்பில்லாத போது அவர்களுடைய ஆயுட்கால முழுமைக்கும் அவர்களைச் சமூகத்திலிருந்து விலக்கி வைத்திருப்பது தான் சிறைக்கூடங்களின் பயன் எனலாம். சிறைக்கூடங்கள் பலவாறானவை என்பதுடன் அவை காலத்துடன் மாறிவந்துள்ளன. சிறைக் கைதிகளை சிறைநிர்வாகம் நடத்தும் விதமும் காலத்துடன் மாறி வந்துள்ளது. இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஜனநாயக உரிமைக்கான நீண்ட தொடர்ச்சியான போராட்டங்களின் விளைவானவை. அவற்றின் பயனாக சிறை வாழ்வின் வேதனைகள் குறைந்துள்ளன என்றாலும் குறிப்பிட்ட ஒரு வகையான கைதிகளைப் பொறுத்தவரை சிறைக் கூடங்களின் கொடூரமே பெருமளவும் மாறாமலே இருந்து வந்துள்ளது. அரசியல் கைதிகள் எனப்படுவோர் வழமையான சட்டங்களின் படி எந்தக் குற்றச்செயலையும் செய்தவர்களாக இருப்பது அரிது. அவர்கள் நாட்டில் உள்ள அரசு நிர்வாக முறையை ஏதோ வகையில் கேள்விக்குட்படுத்துபவர்களாக இருப்பது அவர்கட்குள்ள பொதுவான ஒரு பண்பு. அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கான கருத்துக்களை மக்களில் ஒரு பகுதியினரிடையே அல்லது அனைவரிடையிலும் பரப்ப முயலுவதும் காணக்கூடிய ஒரு பண்பு. அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் சமூக மாற்றத்திற்கான செயல்களில் பங்குபற்றியவர்களாக இருக்கவும் இடமுண்டு. அச்செயல்கள் சமூக விரோதச் செயல்களாகவோ வழமையான சட்டங்களின் கீழ் குற்றச் செயல்களாகவோ இருப்பது அரிது. எனினும் அரசைக் கவிழ்க்கச் சதி செய்தார் என்ற குற்றத்தின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டோரை விட சதி செய்யக்கூடியவர் அல்லது சதி செய்துதிட்டமிடுபவர் என்ற விதமான சந்தேகங்களின் பேரில் கைதாக்கிரவர்களின் எண்ணிக்கையே கூடுதலாக அமைகிறது.

சிறைச்சாலைகள் என்ன செய்கின்றன?

எவரையும் திருடக்கூடியவர் என்றோ கொலை செய்யக்கூடியவர் என்றோ சட்டம் சிறையிலிருந்து அரிது. ஆனால் அரசிற்கு மிரட்டலாக அமையக்கூடியவர் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் பலர் கைதாக்கின்றனர். இவ்வாறாக சந்தேகங்களின் பேரில் கைதாவோர் உண்மையான சமூகக் குற்றங்கட்காக கைதாவோரை விடக் கடுமையாக நடத்தப்படுவதையும் நாம் அறிவோம். சமூகக் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட

கொள்ளையர்கள், கொலைகாரர்கள், பாலியற் கொடுமையாளர்கள் போன்றோரிடம் சிறை நிர்வாகம் காலப்போக்கில் பரிவடல் நடந்து கொள்வதுடன் அவர்களுடைய கருவிகளாக்கி அரசியற் கைதிகள் மீது வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதையும் நாம் கண்டுள்ளோம். அரசியற் கைதிகளை விசாரணையின்றி நீண்ட காலத்திற்கு தடுத்து வைத்திருக்க விசேட சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. 9/11 தாக்குதலான 2002 செப்ரம்பர் 11 அன்று மேற்கொள்ளப்பட்ட அமெரிக்கா மீதான தாக்குதலின் பின்பு அமெரிக்கா அத்தகைய விசேட சட்டங்களை வலுப்படுத்தியதுடன் சந்தேகநபர்களை விசாரிப்பதற்குரிய சட்டரீதியான முறைகளுள் சித்திரவதைகளையும் சட்டமுறையாக்கியுள்ளது. ஜனநாயகம் சீரழிந்து வரும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஆளும் வர்க்கம் தனக்கென ஆக்கிக்கொண்டுள்ள புதிய ஒடுக்குமுறைச் சட்டங்களின் மூலமும் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழும் தன் அரசியல் எதிரிகளை ஒடுக்க முனைகிறது. தனது இருப்பிற்கு ஒடுக்குமுறைக்கும் ஊழல் மிகுந்த ஆட்சிக்கும் எதிரான எவரையும் அரசுக்கு எதிரான சதியாளராகக் குற்றஞ் சாட்டாமல் வெறும் சந்தேக நபராக் கூட நீண்ட காலத்திற்குச் சிறையிலிட அதற்கு முடிகிறது. அத்துடன் வதைக்கும் படுகொலைக்கும் கூட அவர்களை உட்படுத்துகிறது. இவ்வாறு குற்றஞ் செய்யாமலும், குற்றமொன்றையும் திட்டமிடாமலும் வெறும் சந்தேகத்தின் பேரில் மனிதரை சிறையிலடைப்பதன் நோக்கம் என்ன? தெளிவான ஒரே நோக்கம். அரசிற்கு எதிரானவர்களுக்கும் அவ்வாறு சந்தேகிக்கக் கூடியவர்களையும் மிரட்டி அடக்கிப் பணியவைத்து அதன் மூலம் அவர்களை என்றமே அரசுக்கு எதிராகக் குரமெழும்பாமல் அச்சத்தில் வைப்பதுடன் முழுச் சமுதாயத்தையும் அடக்கி ஒடுக்குவதேயாகும். இவ்வாறான மிரட்டல்கள் மிகக் குறுகிய காலத்திற்கே பயன்படும். நீண்டகாலத்தில் மனிதனின் சுதந்திர உணர்வும் உரிமை வேட்கையும் எல்லா அடக்குமுறைகளையும் மீறி எழுந்து வெல்லும் என்பதை அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் என்றும் உணர்வதில்லை. உரை முற்படுவதுமில்லை.

விளையாட்டில்

என்பாடகல்ஸ்

ஒலிம்பிக் போட்டிகள் என்பதை மகாபாரதத்தில் பல நாட்டு இளவரசர்களும் கலந்து கொண்டு தமது போர்க்கலை ஆற்றல்களைப் போட்டியிட்டு

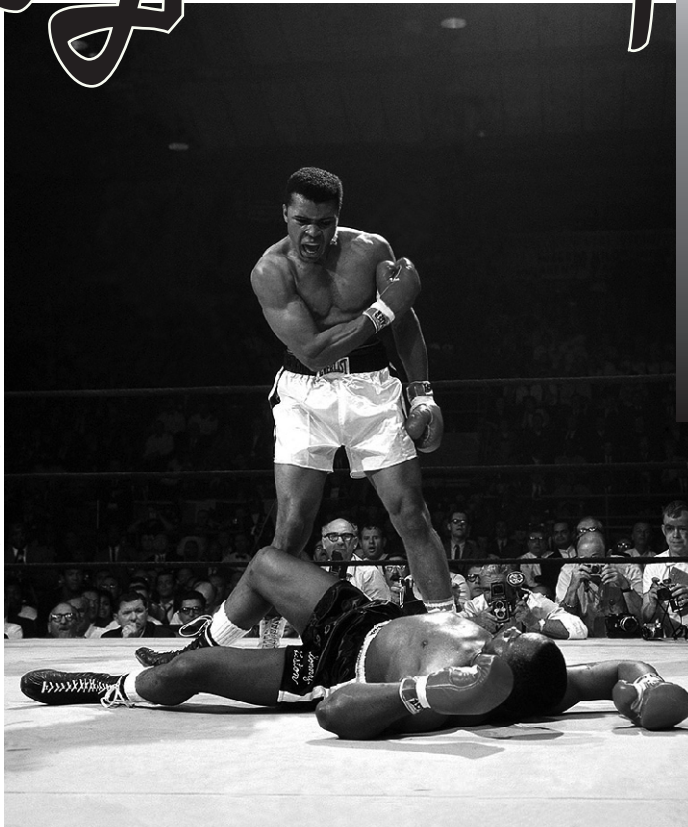
வெளிப்படுத்திய விதமான போட்டிக்களத்துடன் ஒரு வேளை ஒப்பிடலாம். யாராவது வெல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வேறொருவரைத் தகுதியற்றவராக அறிவித்து, அந்தத் தகுதி பெறப்பட்டதும் போட்டியையே நடக்கவிடாமற் குழப்பியதும் மகாபாரதத்தில் நடந்தது. கர்ணன் இளவரசனல்ல என்பதால் மறிக்கப்பட்டதும் அவனுக்குக் களத்திலேயே முடிசூட்டப்பட்ட பின்பு அர்ச்சுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நடக்கவிருந்த போட்டி தவிர்க்கப்பட்டதும் மகாபாரதக் கதைகளை வாசித்தவர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். விளையாட்டாயினும் விரோதமாயினும் போராயினும், முக்கியமாகத் தேர்தலாயினும், போட்டி என்று வரும்போது வெல்லும் நோக்கம் எல்லாவித விழுமியங்களையும் வீழ்த்திவிட வல்லது.

ஒலிம்பிக் போட்டிகள் என்பதை மகாபாரதத்தில் பல நாட்டு இளவரசர்களும் கலந்து கொண்டு தமது போர்க்கலை ஆற்றல்களைப் போட்டியிட்டு வெளிப்படுத்திய விதமான போட்டிக்களத்துடன் ஒரு வேளை ஒப்பிடலாம். யாராவது வெல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வேறொருவரைத் தகுதியற்றவராக அறிவித்து, அந்தத் தகுதி பெறப்பட்டதும் போட்டியையே நடக்கவிடாமற் குழப்பியதும் மகாபாரதத்தில் நடந்தது. கர்ணன் இளவரசனல்ல என்பதால் மறிக்கப்பட்டதும் அவனுக்குக் களத்திலேயே முடிசூட்டப்பட்ட பின்பு அர்ச்சுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நடக்கவிருந்த போட்டி தவிர்க்கப்பட்டதும் மகாபாரதக் கதைகளை வாசித்தவர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். விளையாட்டாயினும் விரோதமாயினும் போராயினும், முக்கியமாகத் தேர்தலாயினும், போட்டி என்று வரும்போது வெல்லும் நோக்கம் எல்லாவித விழுமியங்களையும் வீழ்த்திவிட வல்லது.

எனவே ஒரு எல்லைக்கு அப்பால் விளையாட்டுக்கள் என்பன நம்மிடையே உள்ள நட்பு அம்சத்தை நழுவ விடுகின்றன. இன்று வெற்றி பெற்றுகிறவர்கள் போட்டி முடிவிலோ போட்டியின் நடுவிலோ மாந்தட்டிக் கர்ச்சிப்பதைப் பார்த்தால், அவர்கள் ஏதோ போரில் வென்றதைக் கொண்டாடுவது போலவே தோன்றும். இப்போது, விளையாட்டுகளில் பணமும் ஏராளமாகப் புகுந்து விளையாடுகிறது. எனவே விளையாட்டின் மூலம் மனிதரிடையிலும் நாடுகளுக்கிடையிலும் நட்பு வளர்வதை விடப் பகைமை ஊக்குவிக்கப்படுவதையே நாம் காணுகின்றோம்.

ஒலிம்பிக் போட்டிகள் தொடக்கப்பட்ட போது ஐரோப்பிய நாடுகளின் மேலாதிக்கம் காணப்பட்டது. பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் அமெரிக்காவால் போட்டியிட்டு முன்னால் வர முடிந்தது. 1930களில் அமெரிக்காவை பிரதிநிதித்துவம் செய்த கறுப்பினத்தவர்கள் போட்டிகளில் பிரகாசித்தனர். அதனை ஏற்பு பலருக்குக் கடினமாகவே இருந்தது. முக்கியமாக 1936இல் பேர்லினில் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் “ஜெஸி ஓவன்ஸ்” என்ற கறுப்பினத்தவர் தங்கப் பதக்கம் பெற்றபோது அவருடன் கைகுலுக்க விரும்பாமல் ஹிட்லர் வெளியேறியமை பாசிச நிறுவாதத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும். அந்த நிறுவாத சிந்தனை இன்றும் மேற்கு நாடுகளின் ஆதிக்க சிந்தனையின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது.

கறுப்பு இனத்தவர்களின் உடற்கட்டு சில தடகளப் போட்டிகளில் அவர்களுக்கு சாதமாக அமைந்தமையை எசமான வர்க்கம் ஏற்றாடும் தமது “தேசியப்

பெருமிதமிதத்திற்கு” உதவுமளவுக்குக் கறுப்பினத்தவர்களை பயன்படுத்தியும் வருகின்றது. குறிப்பாக இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்பு, ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் சோவியத் யூனியன் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே முன்னிலையை எட்டியமையும் மேற்குலகின் கறுப்பு இனத்தவரின் தேவையை வலுப்படுத்தியது என்பதில் ஐயமில்லை.

தேசியப் பெருமிதத்துடன் முதலாளிய “சனநாயகம்” சமூகத்தின் மேன்மையையும் எடுத்துரைக்கும் சாதனமாக விளையாட்டுப் போட்டிகள் மாறத் தொடங்கின. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் கியூபாவும் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் பிரகாசித்தது தொடங்கின. இந்த நிலையிலேயே விளையாட்டு உட்கரணங்களின் (சப்பாத்து, கையுறைகள் முதலாக சைக்கிள் வண்டிகளின் அமைப்பு, தலையணி என்பன உட்பட பலவற்றினதும்) பங்கும் முக்கியமாயிற்று. உடற்கட்டையும் ஆற்றலையும் விரைந்த செய்யும் பலவாறான மருந்து வகைகளும் உடற் பயிற்சியை விட முக்கியமானவையாகத் தொடங்கின. விளையாட்டுப் போட்டிக் காலத்திற்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படும் ஊக்க மருந்துகளும் உருவாகின. அவற்றைப் பாவிப்பதற்கெதிரான விதிகளும் கண்டுபிடிக்கும் முறைகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் ஏமாற்று வழிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

றன. விரைவாகவே மீண்டும் யுத்தம் மூலவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகரித்து வந்தன. சகல தரப்புகளிலும் மக்கள் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு மக்கள், தாம் அனுபவித்துவந்த இடைக்கால சமாதான சூழல் மங்கி வருவதையிட்டுக் கவலைகளை வெளியிட ஆரம்பித்தனர். அரசாங்கமும் புலிகள் இயக்கமும் ஒரு வரை ஒருவர் குற்றம் சுமத்தியவாறு அடுத்த கட்டப்போருக்குத் தயாராகிக் கொண்டனர். இது பற்றி அடுத்த பகுதியிற் காண்போம்.

3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி... (வவுனியா...)

மையப்படுத்தி வெகுசன விழிப்புட்டலையும் எதிர்ப்பு வேலைத்திட்டங்களையும் புதிய-ஐனனாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி மற்றும் சில வெகுஜன அமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டி மக்களுக்கு விளக்கப் படுத்தியிருந்தது.

இம்மாவட்டத்தின் நான்கு தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசு அதிபர், பிரதேச செயலாளர், நகரசபை செயலாளர் என்போரை அழைத்து விடயத்தை விளக்கிய போதும் அவர்கள் இதுவரை குளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான உரிய வேலைத்திட்டங்களை செய்வதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் நிலலாமல், உள்ளூர்த் தமிழ்க் கூட்டமைப்பு அரசியல்வாதி ஒருவர் குளங்களை அழிக்கும் முயற்சியில் புதிதாக ஈடுபட்டு வருகின்றார். அவ்விழிப்பை நியாயப்படுத்த “பாடசாலை மைதானம்” எனும் “புலாட” ஒன்றையும் விட்டுத்தள்ளுகிறார். அதனை அழகாக படம் பிடித்து தனது Facebookஇலும் இட்டுள்ளார்.

இதில் புதுமையானது என்னவெனில், கடந்த காலங்களில் புத்திஜீவிகளும் குள அழிப்பால் பாதிக்கப்படும் மக்களும் அதனை எதிர்த்துக் கதைக்க முற்பட்டால், அவர்கள் அனைவரும் தமிழ்த் தேசியத்துக்கு எதிரானவர்கள் என மிக நுட்பமாக முத்திரை குத்தப்பட்டது. அது மட்டுமன்றித் திருமுருகண்டியில் சிங்கள இராணுவம் நில ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதாகக் கூக்குரலிட்ட சில தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு அரசியல்வாதிகள் குளங்களை அழியச் செய்து மக்கள் இருக்கும் இடங்களைச் சுகூடாக்குகின்றனர். பொதுவில் கூட்டமைப்பு சிங்கள குடியேற்றங்களை பற்றி மட்டும் வாழ்கியிழக்க

விளையாட்டாயினும் விரோதமாயினும் போராயினும், முக்கியமாகத் தேர்தலாயினும், போட்டி என்று வரும்போது வெல்லும் நோக்கம் எல்லாவித விழுமியங்களையும் வீழ்த்திவிட வல்லது. எனவே ஒரு எல்லைக்கு அப்பால் விளையாட்டுக்கள் என்பன நம்மிடையே உள்ள நட்பு அம்சத்தை நழுவ விடுகின்றன.

கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் மேற்குலகால் சோவியத் யூனியனில் உடைவின் பின் ரஷ்யாவையும் பிற முன்னைய சோவியத் நாடுகளையும் கிழக்கேரோப்பிய நாடுகளையும் மேவ முடிந்தது. அதன் காரணம் அந்த நாடுகளின் சமூகப்-பொருளாதாரத்தின் சீர்குலைவு எனலாம். எனினும் 1980களில் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் புகுந்த சீனாவின் துரித வளர்ச்சியை மேற்குலகின் நிறுவாதச் சிந்தனையால் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை.

தடக்கள போட்டிகள் நீச்சல் போட்டிகள் தவிர்ந்த ஏனைய போட்டிகளில் சீனா தங்கப் பதக்கங்களை குவிப்பதை மேற்குலகால் தாங்க இயலவில்லை. எனவே 1970களிலும் 80களிலும் கிழக்கு ஜேர்மனிக்கு எதிராக ஊக்கமருந்து குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தது போல், சீனாவுக்கு எதிராக 2000ம் ஆண்டு முதல் ஊக்க மருந்துக் குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்பட்டு வந்தது. அது எடுபடாமற் போன பின்பு, இப்போது சீனா விளையாட்டு வீரர்களைப் பயிற்றுவிக்கப் பயன்படுத்தும் முறைகள் மனித உரிமைகளை மீறுவதாக புதிய ஒரு வாதம் திட்டமிட்டுப் பரப்பப்படுகிறது. சரிந்து கொண்டு போகும் தனது உலக மேலாதிக்கம் பற்றிய துயரத்தை மேற்குலகால் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. எனவே திட்டமிட்ட முறையில் இனவாத நிறுவாத அடிப்படையிலான இழிவுபடுத்தலை இப்போது மனிதாபிமானத்தின் பெயரில் அது முன்வைத்து வருகிறது. அதன் ஊடகங்கள் பரப்பும் பொய்களைத் தென்னாசிய ஊடகங்கள் பல, குறிப்பாக இந்திய ஊடகங்களும் மேற்குலகுச் சார்பான இலங்கை ஊடகங்களும் விசாரணையின்றிப் பரப்பி வருகின்றன. அரசியற் காரணங்களை விட ஒரு வகையான தேசியத் தாழ்வு மனப்பான்மையும் இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

நமக்கு வேண்டியன ஒலிம்பிக் பதக்கங்களல்ல. ஆரோக்கியமான முறையில் இளம் வயதினரை விளையாட்டுத் துறைகளில் ஈடுபடுத்தித் தமது உடல் நலத்தையும் அதினும் முக்கியமாக உள் நலத்தையும் மேம்படுத்துவதை எந்த மனிதச் சமூகத்திற்கும் தேவையானது. சோஷலிச சீனம் 1970களிலும் கடைப்பிடித்த விளையாட்டுத்துறைக் கொள்கை “நட்பு முதலாவது போட்டி இல்லாவது” என்பதை இப்போது நினைவு கூருவது நல்லது.

கத்தும் அதேவேளை இந்திய எசமானர்கள் இலங்கை அரசு மூலமாக தமிழரின் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விவசாய நிலங்களை தமது முதலாளிகளுக்காக அரசு ஆக்கிரமிக்கும் போதும் வடகிழக்கின் வளங்களைக் குறையாட்டு போதும் அதற்கெதிராக முச்சம் விடுவதில்லை. வட கிழக்கின் நிலங்களைசிங்களப் பேரின வாதம் இராணுவத்தைக் கொண்டு நிலங்களைப் பறிக்கின்றது. கூட்டமைப்பு தமிழ் தேசியத்தின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு குளங்களை அழித்தும் தமது எசமானர்களுக்கு வளங்களை தாரைவார்த்தும் மக்கள் வாழும் இடங்களைப் பாலை வளங்களாக்கிச் சுகூடாக்கியும் வருகின்றது.

நில ஆக்கிரமிப்பினை சிங்கள மேலாதிக்கம் மேற்கொண்டாலும், தமிழ்த் தேசிய முகமுடியில் தமிழ் ஆதிக்க சக்திகள் ஆக்கிரமித்தாலும் “கைக்கூலிக்காக” தமது அந்நிய எசமானர்களுக்கு தாரை வார்த்தாலும் அபிவருத்தியின் பெயரால் விளைச்சல் நிலங்கள் ஆக்கிமக்கப்பட்டாலும் அவற்றை நாம் கடுமையாக எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இயற்கை வளங்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படும் ஆக்கிரமிப்பை உரிய வகையில் இனங்கண்டு அதற்கெதிராக அணிதிரள் வேண்டும்.

குளங்களையும் நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாக்காமலும் விவசாய நிலங்களைப் பாதுகாக்காமலும் விட்டோமானால் வவுனியா மக்கள் மிகப் பெரும் அவலத்திற்குள் தள்ளப்படுவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. இது முடிவில் வவுனியா மக்களின் இருப்பினை கேள்விக்குள்ளாக்க வல்ல பிரச்சினை என்பது உடனடியாக உணரப்படல் வேண்டும். வவுனியா மக்கள் தமது இருப்பினை கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ள இப்பிரச்சினையில் தமது கடமையை உணர்ந்து செயற்பட முன்வர வேண்டும். எம்முடையதும் எதிர்கால சந்ததியினதும் இருப்பினை தண்ணீர் தீர்மானிக்கும் என்பதனை காலங்கடந்தாவது நாம் உணர வேண்டும்.

அனைவரும் விழிப்புணர்வுடன் எமது குளங்களையும் நிலத்தடி நீரையும் ஏனைய வளங்களையும் பாதுகாக்க சிந்தித்து செயற்படுவோம். வளங்களை அழியச் செய்பவர்களை இணம் கண்டு அவர்களுக்கு எதிராக அணிதிரண்டு போராடுவோம். அழிவிலிருக்கும் குளங்களை மீட்போம்.

யுகச்சக்தி

வவுனியா மாவட்ட தண்ணீர் பிரச்சினை பற்றி “அழிவிலிருக்கும் குளங்களை மீட்போம்” என்ற கோரிக்கையினை முன்வைத்து வவுனியா நகரில் புதிய-ஐனனாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி நடத்திய துண்டு பிரசுர இயக்க காட்சியகம். இதனை அகட்சியின் வவுனியாக்கிணை தோழர்கள் முன்னெடுத்திருந்தனர். இதில் மக்கள் ஆர்வமுடன் பங்கேற்றனர். குள அழிப்பு பற்றி தோழர்கள் மக்களுக்கு விவரமாக விளக்கினர்.

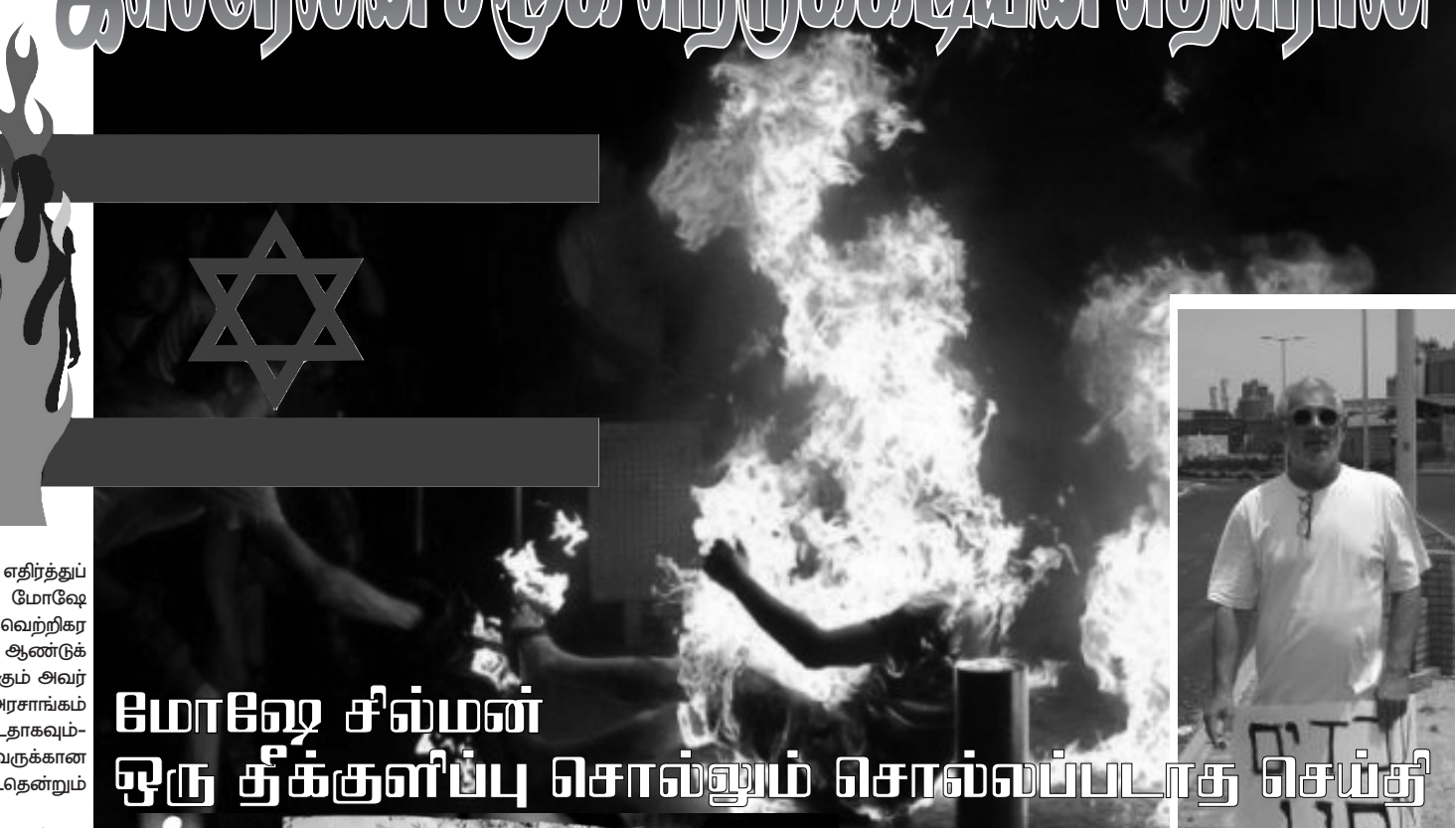

உலகோன்

இஸ்ரேலின் சமூக நெருக்கடியின் எதிரொலி

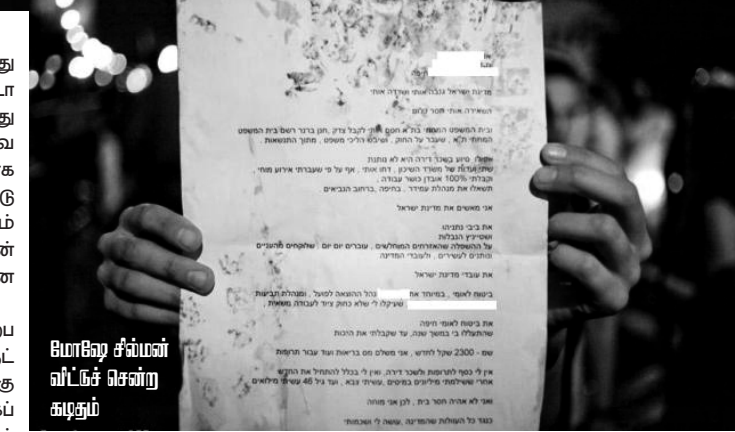
உலகங்கள் எங்களுக்குச் சொல்லுகின்ற செய்திகளை விட சொல்லாமல் விடுகிற செய்திகள் அதிகம். குறிப்பான சில செய்தி கள் வேண்டுமென்றே இருட்டடிக்கப்படுவது வழமை. இவ்வாறான சூழலிற் தான் ஊடக சுதந்திரம் குறித்து வாய்க்கிழியப் பேசுகிறோம். ஓபாமாவின் நாய் பற்றியும் நபுகையின் திருமணம் பற்றியும் எழுதுவதற்கு இடமிருக்கின்ற பத்திரிகைகளுக்கு உலகின் சில முக்கியமான நடப்புகளை எழுத இடம் இருப்பதில்லை. அதற்கு மேலாக, மனமிருப்பதில்லை. இவ்வாறு ஊடகங்களால் தவறவிடப்பட்ட ஒரு செய்தியைக் கவனிப்பது முக்கியமானது. கடந்த மாசும், இஸ்ரேலியத் தலைநகரான றெறல் அவ்வீவில் 57 வயதான தொழிலாளியான மோஷே சில்மன் (Moshe Silman) அரசுக் கெதிரான எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் தன்னைத் தானே தீயூட்டி தற்கொலை செய்துகொண்டார். இது இன்று இஸ்ரேலில் உள்ள சமூகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் தீவிரத்தை வெளிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கடந்த ஓராண்டுக்கு மேலாக இஸ்ரேலில் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வையும் சமூகநலத் திட்ட ஒதுக்கீடுகளில் ஏற்படுத்தப் பட்ட வெட்டுக்களையும் எதிர்த்துப் போராடிவந்த இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகப் பங்கேற்ற மோஷே சில்மன் கடன்சுமையாலும் நோயாலும் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு ஒரு சிறுவியாபாரியாய் இருந்தவர். அவர் ஏழு ஆண்டுகாலம் இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர் என்றும் எவருக்கும் அவர் எதொத்தவரும் கொடுத்ததில்லை என்றும், இருந்தும் அரசாங்கம் அவரிடமிருந்து அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டதற்குப் பதிலாக அவர் வாத நோயார் பாதிக்கப்பட்டதிலிருந்து அவருக்கான மருத்துவ உதவிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் மறுத்து விட்டதென்றும் -அவரை அறிந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மோஷே சில்மன் ஒரு தீக்குளிப்பு சொல்லும் சொல்லப்படாத செய்தி

அவர் தீக்குளிக்கும் போது தட்சுசமூகிய தாளொன்றை விட்டுச் சென்றார். அதில் "இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் வலிமைகுறைந்த இஸ்ரேலியக் குடும்பங்களை அன்றாடம் அவமதிக்கிறது. ஏழைகளிடமிருந்து பணத்தைப் பறித்துச் செல்வந்தர்களுக்குக் கொடுத்து எங்களை ஓட்டாண்பயாக்குகிறது. அரசாங்கம் நான் என் வழியில் வாழ்வை நடத்துவதை அனுமதிக்காததோடு என் வாழ்வை அழிப்பதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கிறது. இதுவே என்னை வீட்டுறவனாக மாற்றியுள்ளது. இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் என்னிடத்தில் இருந்து திருடுகிறது, கொள்ளை அடிக்கிறது. அது என்னிடத்தில் எதையும் மிச்ச வைக்கவில்லை. நான் வீடில்லாமல் இருக்க முடியாது, எனவேதான் இத்தகைய எதிர்ப்பு" என்று எழுதியிருந்தார். இது இஸ்ரேலில் முனைப்பற்று வரும் சமூக நெருக்கடியை கோட்டுக் காட்டுகிறது.

மோஷே சில்மன் வீட்டுச் சென்று கடிதம்

காப்பின் பேரால் நியாயப்படுத்தவோ இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் தயங்கியதில்லை. இந்த நியாயத்தை இஸ்ரேலிய மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். எப்போதும், இஸ்ரேலிய அரசின் கொடுமைக்கு எதிரான குரல்கள் இஸ்ரேலுள்ளிருந்து எழுந்து வந்துள்ளன. எனினும், சரிக்கும் பிழைக்கும், நியாயத்திற்கும் அநியாயத்திற்கும் வேறுபாடு தெரியாத ஒரு சமூகமாக இஸ்ரேல் சீரழிந்து வந்துள்ளது. இது எப்படி நடந்தது என்று பார்க்கும் போது இஸ்ரேலிய மென்மையின் பெயராலும் இஸ்ரேலிய அரசின் சகல நடவடிக்கைகளையும் எதுவிதமான கேள்வியுமின்றி ஏற்றுக்கொண்டு அங்கீகாரம் வழங்கி ஆதரித்ததன் விளைவுகளையே இஸ்ரேலிய மக்கள் இன்று அனுபவிக்கிறார்கள். இஸ்ரேலிய சமூகம் ஆய்வறிவாளர்களாலும் அறிஞர்களாலும் வழிநடத்தப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள்

ளும் இஸ்ரேலின் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களையோ அடக்குமுறைக் கொள்கையையோ கேள்விக்குட்படுத்த தயாராக இல்லை. எனவே, சமூகம் படித்தவர்களாலும் மேதைகளாலும் வழி நடத்தப்படுவதைப் பற்றியும் நாம் ஊய்ப்பட வேண்டியுள்ளது.

மோஷே சில்மனுடைய தீக்குளிப்பு தனிப்பட்ட நிகழ்வு என நிறுவ இஸ்ரேலிய ஆளும் அதிகாரவர்க்கம் படாதபாடுபடுகையில் தென் இஸ்ரேலில் இன்னொருவர் தீக்குளித்திருக்கிறார் என்ற செய்தி கிடைத்தது. துனிசியாவின் மக்கள் எழுச்சிக்குக் காரணமானவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற தீக்குளித்த சில்மனை வியாபாரி முகம்மட் பொவ்வாசிசி (Mohamed Bouazizi) எவ்வாறு அரபு எழுச்சிக்குக் காரணமானாரோ அதே போல, இஸ்ரேலிய சமூகம் ஜனநாயகமானதாக மாற்றப்படுவதற்கான தொடக்கப்பள்ளியாக மோஷே சில்மன் காணப்படுகிறார். இன்று இஸ்ரேலில் சில்மனுக்கு ஆதரவாக குரல்கள் எழுந்துள்ளன. ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடக்கின்றன. இவை நல்ல அறிகுறிகளானாலும், முறையாகத் தலைமைதாங்கி வழிநடத்தப்படாத, தன்னெழுச்சியான போராட்டங்கள் எதிர்பார்த்த எதையும் சாதிக்காது என்பதை நாம் அரபு எழுச்சியினுடே தெளிவாகக் கண்டிருக்கின்றோம். எனவே, இஸ்ரேலின் புரட்சிகர சக்திகள் சமூகத்தை மாற்றுவதற்கான போராட்டத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தை ஏற்று வழிநடத்த வேண்டும். இஸ்ரேலுள் நிகழும் சமூக நீதிகளான போராட்டங்கள் இஸ்ரேலிய சமூகத்துக்கு மட்டுமன்றி இஸ்ரேலால் தொடர்ந்து ஒடுக்கப்படுகின்ற பலன்தீனர்களுக்கும் அவசியமானது.

தேசநலன், பாதுகாப்பு, பெருந்தேசிய அகங்காரம் போன்ற காரணங்களுக்காக எல்லாவற்றையும் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்கிற சமூகம் எவ்வாறு தனக்குத் தானே கொள்ளி வைக்கிறது என்பதையே நாம் இன்று இஸ்ரேலில் காண்கிறோம். இது இஸ்ரேலிய சமூகத்திற்கானது மட்டுமல்ல, தோற்ற மயங்குகளினாலும் அநீதியை ஏற்றுச் சமூக நீதியை மறுக்கும் சகல சமூகங்களிலும் இது நிகழக்கூடியதே. சமூக நீதியானது அனைவருக்கும் பொதுவானது என்பதை ஏற்காது மேலாதிக்கத்தை நியாயப்படுத்துகின்ற சகல சமூகங்களும் இறுதியில் எங்கே சென்றடையும் என்பதை நாம் இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் வழிகாண்கிறோம். ஒடுக்குறிகளாகவும் ஒடுக்கலை எதிர்க்க மறுக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிற அல்லது இருக்கவிருப்புகிற சகல சமூகங்களிலும் இஸ்ரேலிய சமூகம் இன்று எதிர்ப்போக்கும் அவலம் நிகழ்வது தவிர்க்கவியலாது.

அமெரிக்கா: சிகாகோ ஆசிரியர்கள் போராட்டம்!

அமெரிக்காவின் மறுபக்கம்

அமெரிக்காவில் உள்ள சிகாகோ நகரில் தினங்கள் கிழமை முதல் (செப்டம்பர் 10, 2012) பள்ளி ஆசிரியர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடந்து வருகிறது.

- அதிகரித்து வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும்
- ஆசிரியர் யூனியனை முடக்கும் முயற்சிகளை கைவிட வேண்டும்
- தனியார் பள்ளிகளை வளர்த்து விடும் கொள்கைகளை மாற்ற வேண்டும்
- ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வேண்டும்

போன்ற கோரிக்கைகளுடன் நடத்தப்பட்ட பேரணியில் 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் கலந்துகொண்டனர். சிகாகோவில் ஆசிரியர், உதவியாளர், நிர்வாகிகள் என்று சுமார் 29 ஆயிரம் பேர் பள்ளிகளில் பணி புரிகின்றனர். பள்ளிகளில் பெரும்பான்மையானவை அரசால் நடத்தப்படுகின்றன. உயர் பணக்காரர்களின் குழந்தைகள் படிக்கும், அதிக கட்டணம் வசூலிக்கும் தனியார் பள்ளிகள் மிகச் சிலவே உள்ளன. பள்ளி ஆசிரியர்களின் சங்கம் பள்ளிக் கல்வியின் தரத்தையும் ஆசிரியர்களின் நலன்களையும் பாதுகாக்க போராடும் அமைப்பாக இருக்கிறது.

மாணவர்கள் தேரவர்களில் பெரும்பகுதியினர் பெண், தகுதி இவற்றின் அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை வேலைநீக்கம் செய்வது ஆகியவை அடங்கும்.

சிகாகோவில் 80% மாணவர்கள் இவ்வச உணவு பெறும் நிலையில் இருக்கும் ஏழைகள். அவர்களது ஏழ்மையும் குடும்பச் சூழ்நிலையும்தான் அவர்கள் தேர்வுகளில் குறைந்த மதிப்பெண் பெறுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள். "சமூகமான வீட்டுச் சூழல் இல்லாமல், போதிய உதவிகள் இல்லாமல் படிப்பதற்கே சிரமப்படும் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை நிர்வாகத்தின் விருப்பப்படி வேலை நீக்கம் செய்வதற்கான முயற்சிதான் புதிய விதிமுறை" என்பது ஆசிரியர்களின் வாத்தம். இதன் மூலம் அதிக சம்பளம் பெறும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்களை நீக்கி விட்டு குறைந்த அனுபவமுடைய ஆசிரியர்களை குறைந்த சம்பளத்தில் நியமிக்க பார் க்கிறது கல்வித் துறை.

ன்களை ஒலித்து போராட்டத்துக்கு தமது ஆதரவை தெரிவிக்கிறார்கள். ஸ்டீவ் பார்ஸன் எனும் ஆசிரியர் "பள்ளிக் கல்வியை தனியார்மயப்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்" என்று கருத்து தெரிவித்தார். "மேயர் ரஹும் அதிக கட்டணம் செலுத்தி தனியார் பள்ளியில் படித்தவர். அவருக்கு அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கும் சாதாரண மக்கள் பற்றி ஒன்று தெரியாது" என்று மக்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது நாளை தொடரும் போராட்டத்தை பற்றி அதிபர் தேர்தலுக்கான குடியரசுக் கட்சி வேட்பாளர் மிட்ரோம்னி கருத்து கூறுகையில், "ஓபாமாவும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களை புரி வாங்குகிறார்கள். தான் வந்தால் பிரச்சினை தீர்ந்து விடும்" என்று அரசுப் பள்ளிகளையே ஒழித்துக் கட்டும் தனது திட்டத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறார். தனது மாநிலத்தில் நடக்கும் இந்த பிரச்சினையை ஓபாமா கூர்ந்து கவனித்து வருவதாக மட்டும் வெள்ளை மாளிகையில் இருந்து செய்தி வந்துள்ளது. இந்தக் கவனத்தைத் தாண்டி அவரும் ஒன்றும் செய்ய இயலாது.

இதே நேரம் சம்பள உயர்வு, அழுத்தம் தரும் வேலை நேரம் இவற்றை எதிர்த்து நாடு தழுவிய வேலை நிறுத்தத்தில் குதிக்கப் போவதாக இங்கிலாந்து தின் நாட்டின் தேசிய ஆசிரியர்கள் சங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் ஒரு பக்கம் மாணவர்கள் கல்விக் கட்டண உயர்விற்கு எதிராகவும் கல்வி பெறும் உரிமைக்காகவும் போராடும் கொண்டிருக்க மறுபுறம் ஆசிரியர்கள் சம்பள உயர்விற்காக போராடுகிறார்கள். பள்ளிக் கல்வியை வழங்க வேண்டிய பொறுப்புடைய அரசுகள் தனியார்மய தாராளமய பொருளாதார கொள்கைகளை அமல்படுத்தவதற்கு தோதாக செயல்படுவது அம்பலப்பட்டு நிற்கிறது.

அமெரிக்காவை பிடித்திருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு மத்தியில் பள்ளிக் கூடங்களை நடத்தும் உள்ளூர் அமைப்புகளுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் குறைந்தன. அதைச் சரி கட்ட மத்திய அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு இல்லாததால் நகர மேயர் ரஹும் இம்மானுவேல் நகராட்சி முழுவதற்குமான சிக்கன நடவடிக்கைகளை அறிவித்திருந்தார். அவற்றின் ஒரு பகுதியாக பள்ளிக் கல்வி நிர்வாகம் கல்விக் கொள்கையில் பல மாற்றங்களை அறிவித்திருந்தது.

- அரசு பள்ளிகளில் சிலவற்றை மூடி யூனியன்கள் செயல்படாத புதிய பள்ளிகளை திறக்க அனுமதிப்பது
- ஆசிரியர்களின் பணிச்சுமைகளை அதிகரிப்பது
- அதிகரித்து வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு தேவையான புதிய ஆசிரியர்கள் நியமிப்பதை தவிர்ப்பது

பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்களை ஆதரிக்கிறார்கள். பேரணி நடக்கும் இடத்தை காரில் கடந்து செல்லும் மக்கள் கார் ஹார

நன்றி: வினவு

பேராசிரியர் சி. தில்லைநான்

LDனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி என்று அறிஸ்டோட்டல் கூறினார். ஏனைய விவங்குகளைப்போல் அன்றி, விரயத்தை தவிர்த்து மேலதிகமாக உள்ளவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் நானைய தேவை கருதிப் பாதுகாத்து வைக்கவும் பயிர் விளைக்கவும் மறு நடவு செய்யவும் மனிதன் பழகிக் கொண்டுள்ளான். தான் பட்டனவற்றிலிருந்து படித்துக்கொள்ளும் ஆற்றலும் அவனிடம் உண்டு. சமூக அக்கறையும் உலகம் பயன்பட வாழவேண்டும் என்ற உணர்வும் பகுத்துண்டு பல்லுயிரோம்பும் பண்பும் வளர்ந்தவிட்டது மனித நாகரீகம் வளம்பெற்றது. சமூகத்தைச் சார்ந்தன்றி வாழமுடியாத மனிதன் சுயநலம் மிகுந்தவனாகச் சமூகத்தைச் சுரண்ட முற்படுமிடத்து அனர்த்தங்கள் தோன்றுகின்றன. மனிதன் தான் வாழும் சமூகத்தைப் பற்றிய விளக்கமும் அக்கறையும் அருகியவனாகவும், தன் வாழுகின்ற சூழலை மாசுபாடாது பாதுகாக்கத் தவறுபவனாகவும், தன் மானிட விழுமியங்களைத் தான் வளர்த்த தொழில் நுட்பம் விஞ்சிவிடாது கட்டுப்படுத்த முடியாதவனாகவும் ஆவது எவ்வாறு என்பது எண்ணிப்பார்க்கப்பட வேண்டிய விடயம். பொருளாதார வாழ்வில் தனியார் முதலாளித்துவம் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற சூழ்நிலையில் இலாப வேட்கையே பிரதான உந்து சக்தியாகக்

மானிட இருப்பை அச்சுறுத்தும் இலாப வேட்கை

கருதப்படுகிறது. போடுகின்ற முதலுக்கும் உற்பத்திக்கான பங்களிப்புக்கும் ஈடுசெய்யுமளவுக்கு நியாயமான இலாபத்தை எதிர்பார்ப்பதற்குச் சமூக அடிப் படையிலோ பொருளியல் அடிப்படையிலோ தார்மிக அடிப்படையிலோ மறுப்புத் தெரிவித்தல் சாலாது. ஆனால், அவ்வடிப்படையில் நியாயம் கற்பிக்க இயலாத அளவுக்கு "இலாபம் இலாபத்துக்காகவே" என்ற ஆவேசத்தில் முனைந்து நிற்பது மூர்க்கத்தனத்தை வளர்த்து மானிடப் பண்புகளை மழுங்கடிக்கக் கூடும்.

"ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல... தேசத்திலே யாருஞ் சதமல்ல நின் தான் சதம் கச்சி ஏகம்பனே" என்று பட்டினத்தார் பாடினார். வேறு எதுவும் சதமல்ல இலாபம் ஒன்றே சதம் என்று கருதப்படுகிறபோது உற்பத்திக்கு கூடுதலான பங்களிப்பினை வழங்கும் தொழிலாளர்கள் உற்பத்திச் செலவினங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் உற்பத்திக்கு உபயோகிக்கப்படும் வெறும் கருவிகளைப்போல் நோக்கப்படுகின்றனர். உற்பத்திச் செலவினை இயன்றவரை குறைப்பதும் இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்கான உபாயமாகும். அவ்வாறு இலாபத்தை அதிகரிக்கும் வேட்கையால் உழைக்கும் மக்கள் கூலிகளாக அடிமைகொள்ளப் படுகின்றனர். ஆயிரக்கக் கறப்பின மக்கள் மனிதர்களாகவன்றி மலிவான உற்பத்திக் கருவிகளாகச் செல்வந்தர்களால் விலைகொடுத்து வாங்கப் பட்டனர். பிஜித் தீவின் கரும்புத் தோட்டங்களுக்குக் கூலிகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களின் "செக்கு மாடுகள் போலுழைத்து ஏங்கிய" அவலங்களை மகாகவி பாரதி பாடியிருக்கிறார். எங்கள் தேசத்துத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் கூலிவேலைக்கு மருட்டியும் விரட்டியும் கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் சுரண்டப்படும் கொடுமை தலைமுறை தலைமுறை யாகத் தொடர்கிறது. இன்று பல தொழில் நிலையங்களில் ஏழைகள் முடக்கப்பட்டு இலாபம் பெருக்கும் சாதனங்களாக உறிஞ்சப்படுகின்றனர்.

சூழல் மாசடைதல், காலநிலை மாற்றம், புவி வெப்பமடைதல் முதலானவை குறித்து நிறையப் பேசப்படுகிறது.

உற்பத்தியினையும் இலாபத்தையும் எல்லையின்றிப் பெருக்குவதற்காக நுகர்வுக் கலாசாரமும் தேவை தீர்ந்ததும் தூக்கி எறிந்துவிடும் கலாசாரமும் மிதக்கும் (நிலைத்திராத) விழுமியங்களும் வெகு வித்தாரமாக வளர்க்கப் படுகின்றன. பண்டங்களின் நுகர்வு உண்மையான தேவைகளின் அடிப்படையிலன்றிப் பகற்கனவுகளால் நிர்ணயிக்கப்படும் நிலை வளர்ந்து வருகிறது. வெகுசன ஊடகங்கள் பகற்கனவுகளை வளர்க்கின்றன. அவ்வுடகங்களில் முக்கிய இடம்பெறும் விளம்பரங்கள் மனங்கவரும் வகையில் கெட்டித்தன மாகத் திட்டமிடப்படுகின்றன. ஒருவருடைய சமூக அந்தஸ்து உடல் வலுவிலானாலோ ஒழுக்கத்தினாலோ கல்வியினாலோ அன்றி, நுகரும் தோரணையிலே அடையாளம் காணப்படும் தன்மை வளர்கிறது. மற்றவர் களிடமிருந்து தங்களனை வேறுபடுத்திக் காட்டும் நவீன நடைமுறை பாவனை களை நூடும் போக்கு அதிகரித்து வருகிறது. இஷ்டம்போலத் தேவை முடிந்ததும் கைவிடும் உறவு முறையினை ஒரு ஆடம்பரமாக மதிக்கும் மனப்பான்மை முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இப்படியான நுகர்வோர் சமூகம் நுகர்வோருக்கு வலுவூட்டுவதாகும் என்று சிலர் வாதிட்டாலும், நடை முறையில் அது முதலாளித்துவ விழுமியங்களுக்கு அழுத்தம் தந்து, வறிய மக்களிடமிருந்து செல்வந்தர்களைப் பிரிக்கும் இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவே உள்ளது. அப்படியான நிலையில் மேலாதிக்கம் பெறுவது நுகர்வுச்சார்புவாதமேயன்றி நுகர்வோர் அல்லர்.

இன்று மேலெடுக்கப்படும் உலகமயமாக்கலும் பெருமுதலாளித்துவத்தின் சந்தையை எல்லையெடுத்து பெருக்கும் வேட்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதுவே. பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக உலகம் உள்ளது. அவ்வகையுறு தன்மையே தன் பேரழகென்றும் பலமென்றும் போற்றப்படுகிறது. ஆனால் பல்தேச முதலாளித்துவத்தை பொறுத்தவரை வேறுபாடுகளை மிதித்து மேல்தல் சர்வலோக மேலாதிக்கம் கைகூடுவதை இலகுவானதாகும். அந்தக் கைங்கரியத்தை நவீன தொடர்பாடற் சாதனங்கள் வெகு துல்லியமாக செய்துவருகின்றன. ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான மக்களின் கவனம் அவர்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளிலும் வறுமையிலிருந்தும் திசைதிருப்பப்பட்டு இனத்துவ முரண்பாடுகளிலும் ஆள்புல ஒருமைப்பாடு, மக்களின் இறைமை போன்றவற்றிலும் குவிமையப்படுத்தப்படுகிறது. வர்க்க அரசியலை மறைக்கும் வகையில் இனத்துவ அரசியல் மேலெடுக்கப்படுவது வெள்ளிடமலை. மானிட இருப்பிலோ இருப்பிடத்திலோ எதிர்காலத்திலோ கரிசனை இகந்த, இலாபம் பெருக்குவதையே குறியாகக் கொண்ட எத்தனங்களின் தாத்தரியங்களைக் கவனத்துக்கெடுக்கையில், இங்கிலாந்திலே தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டபோது மனிதத்தை மறந்த இலாப நோக்கு மேலோங்கிய மையின் விளைவுகள் பற்றி ஒரு நூலில்; (J.L. Hammond and Barbara Hammond, Rise of Modern Industry, London, 1937) கூறப்பட்ட சில விடயங்கள் சிந்தனைக்கு உரியவையாகும். "இங்கிலாந்து இலாபங்களை வேண்டியது. இலாபங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. எல்லாமே இலாபத்தை நோக்கித் திருப்பின. நகரங்கள் தங்கள் இலாபகரமான அழுக்கையும் தங்கள் இலாபகரமான புகையைத் தங்கள் இலாபகரமான அசுத்த சேரிகளையும் தங்கள் இலாபகரமான சீர்குலைவையும் தங்கள் இலாபகரமான அறியாமையினையும் தங்கள் இலாபகரமான கையறுநிலையையும் பெற்றுக்கொண்டன... அழகும் மகிழ்வும் ஓய்வும் கற்கையும் நாகரீகமான பார்வையும் பழக்கமும் புதிய சூழலில் மனிதனுக்குக் கிட்டாமல் போயின".

நன்றி: புதுவசந்தம்

உற்பத்திச் செலவினங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் உற்பத்திக்கு உபயோகிக்கப்படும் வெறும் கருவிகளைப்போல் நோக்கப்படுகின்றனர். உற்பத்திச் செலவினை இயன்றவரை குறைப்பதும் இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்கான உபாயமாகும். அவ்வாறு இலாபத்தை அதிகரிக்கும் வேட்கையால் உழைக்கும் மக்கள் கூலிகளாக அடிமைகொள்ளப் படுகின்றனர். ஆயிரக்கக் கறப்பின மக்கள் மனிதர்களாகவன்றி மலிவான உற்பத்திக் கருவிகளாகச் செல்வந்தர்களால் விலைகொடுத்து வாங்கப் பட்டனர். பிஜித் தீவின் கரும்புத் தோட்டங்களுக்குக் கூலிகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களின் "செக்கு மாடுகள் போலுழைத்து ஏங்கிய" அவலங்களை மகாகவி பாரதி பாடியிருக்கிறார். எங்கள் தேசத்துத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் கூலிவேலைக்கு மருட்டியும் விரட்டியும் கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் சுரண்டப்படும் கொடுமை தலைமுறை தலைமுறை யாகத் தொடர்கிறது. இன்று பல தொழில் நிலையங்களில் ஏழைகள் முடக்கப்பட்டு இலாபம் பெருக்கும் சாதனங்களாக உறிஞ்சப்படுகின்றனர்.

"நடவு செய்த தோழர் கூலி நாலணாவை ஏற்பதும் உடலுழைப்பிலாத செல்வர் உலகையாண்டுலாவலும்" ஒவ்வாதென்ற பாரதிதாசன் அவ் வழக்கத்தை மிதித்திட வழிதேடினார். ஆனால், இலாப வேட்கை தொடர்வதை உறுதிசெய்யும் வகையில் அதனை நியாயப்படுத்தும் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள்கூட முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. கூலியைக் குறைத்துக்கொடுப்பது நல்லதென்றும் கூட்கொடுத்தால் உபரி வருமானத்தை தேவையில்லாத வழிகளில் செலவழித்துத் தீய பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு விடுவார்கள் என்றும் கூறப்பட்டது. அன்றாடங் காட்சிகளாகக் கூலிகளை வைத்திருப்பதே உசிதமானதாம். தேவையின் நிர்ப்பந்தப் பதைப்பு அற்றவிடத்துக் குளிரையும் வெயிலையும் நோய்நொடிகளையும் பாராது கடுமையாக உழைக்க மாட்டார்களாம். அவர்கள் அடங்கி ஆறுதல்பெற வைப்பதற்குக் கடவுளின் விதி, கர்மவினை என்பன குறித்தும் பேசப்படுகிறது. தீவினை அறுத்து ஈடேற அவைகள் உதவுவாம்.

ஏழை மக்கள் துன்பத்தை மறந்து குதூகலத்திலே திளைக்க உதவும் கலை இலக்கியங்களும் சந்தையைப் பிடித்து இலாபத்தைப் பெருக்கி வருகின்றன. திரைப்படத் துறை நல்லதோர் உதாரணமாகும். தமிழர் சமூக வாழ்விலும் அரசியலிலும் அத்த செல்வாக்குச் செலுத்திவரும் சினிமா பயன்றற் கற்பனைகளிலும் பகற்கனவுகளிலும் பெருவாரியான மக்களை மயக்கிவைத்திருக்கிறது. அதிலே, காற்றிலேறி விண்ணையும் சாடும் வீரம், மதி மயக்கும் காதல், பயங்கரக் கவர்ச்சி என்பவை மட்டுமன்றி, "நான் ஆணையிட்டால் அது நடந்துவிட்டால் ஏழைகள் வேதனைப்பட மாட்டார் " என்பது போன்ற பாமரரை ஈர்க்கும் பிரகடனங்களும் மலிந்திருக்கும். எழுந்தமானத்துக்குச் சொல்லப்படுகிற நியாயம் என்னவென்றால், பகல் முழுக்கக் கஷ்டப்படுகின்றவர்கள் மாசையில் சிறுபொழுதாவது மகிழ்ந்திருக்க வசதிசெய்யும் கைங்கரியத்தை

தரய் நாடு...
என் மக்களே!
குருதியால் என் தலை முழுக்கிப்
பிணங்களால் படையளித்து
மகிழ்ந்தீர் உச்சி குளிர்ந்தீர்
என் தூய காற்றை
துவேஷ அணுப் பொடியால் சிதைத்தீர்
மனிதர்களுக்கான என்னிதயத்தை
அறுவைச் சிகிச்சையால் அகற்றினீர்
புத்தனின் யோக முத்திரை அறுத்து
துப்பாக்கி கொடுத்து மகிழ்ந்தீர்
போதி மரம் நட்டுப்
புத்தனை அமரச் செய்து
அபகரிப்பாளனாய் அடையாளச் சின்னமிட்டீர்
உங்கள் அதர்மத்திற்காய்ச்
சிறைச்சாலை செய்து
அங்கே
அப்பாவினை அடைத்துக் குற்றமியூத்தீர்
கொலைக் கடத்தலோடு
வெள்ளை ஊர்ந்து பறந்து
மாயா ஜாலம் செய்தே
மானூடர் உயிர் குடித்தீர்
எனது சொந்தங்களை அகதியாக்கி
எனதங்கங்களை
அந்நியர் கையிற் கொடுத்து
தேச பக்தரானீர்
அந்நியர் காலில்
அடிமை விசுவாசிகளாய் வீழ்ந்தீர்

விளைந்த பயிரை
குறைவிலைக்குப் பெற்று
மனிதாபிமான முடிக்கமிட்டு
என் வயல் வயிற்றை வற்றச் செய்து
பாலங்களாலும் பாதைகளாலும்
மாநெடு வீதிகளாலும்
துறைமுகங்களாலும்
உள்ளோர் மேலும் வளர
உயர்த்தினீர்
இல்லாதார் எண்ணிலாது கூட
உங்கள் மக்களாட்சியை
உரக்கச் சொல்வீர்

மேடைகள் தோறும்
மார் தட்டி
என் சவத்தின் மீது பன்னீர் தெளித்து
எனது மனித முகத்தை அகழ்ந்து அகழ்ந்து
ஆழத்தில் இட்டுவைத்த பெட்டகம் எடுத்து
வரலாறு புனைகையில்
உறுதிமிகு உழைப்பாளர்
ஒன்று சேராதுபடி
அவர் உணர்வெங்கும்
இனவாதப் போதை பாய்ச்சி
ஆளுவீர்
ஐக்கியம் சிதைத்தீர்
மனிதரை விழுங்கும்
உங்கள் உயரிய சிந்தனையால்
மாட்சிமையோடு
அந்நியரின ஆட்சியராய்
வலம்வருவீர்
என் வளம் அழிப்பீர்

காவற்கையூர் மகேந்திரன்

அண்மையில் இடம் பெற்ற சிறைப் படுகொலைகளை எதிர்த்து யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தை படத்தில் காணலாம்

அரசு கல்விக்கு மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 06%னை

ஒதுக்க வேண்டும் எனக் கோரி பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மாணவர்களும் அதற்கு ஆதரவாக போராட்டத்தை முன்னெடுக்கின்றனர்.

கூடங்குளம் அணுஉலை திட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தொடர்ச்சியாக அப்பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் போராடி வருகின்றனர். அதனை ஒடுக்க மத்திய அரசும் ஜெயாவின் மாநில அரசும் பொலீஸ் மற்றும் முப்படைகளை ஏன் மக்களின் அமைதி வழிப் போராட்டத்தை அர்த்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்க முனைந்து நிற்கின்றனர். பொலீஸாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஒருவரும் போர் விமானத்தின் இரைச்சலுக்கு மற்றொருவரும் என அரண்டு மீனவர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும் அணுஉலையை எதிர்த்து மக்கள் தொடர்ந்தும் போராடி வருகின்றனர். மக்கள் சக்தி மாவெரும் சக்தி என்பதனை கூடங்குளம் போராட்டம் நமக்கு நிரூபித்து வருகின்றது.

புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் 34வது ஆண்டுப் விழாக் கூட்டம் யாழ்ப்பாணம் புத்தூரில் இடம்பெற்றது. இக்கூட்டத்தில் கட்சியின் தலைமைத் தோழர்கள் உரையாற்றுவதையும் கூட்டத்திற்கு வருகை தந்த தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் கஜேந்திர குமார் பொன்னம்பலம் கருத்துரை வழங்குவதையும் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டோரையும் காணலாம்.

வெளிப்பிடுபவர்-வெ. மகேந்திரன், இல. 15/4, மகிந்தாராம வீதி, கல்கிச்சை, அச்சிடுபவர்-கொடும் பிரிண்ட் சிஸ்ரம், 1/2, டயஸ் ரிலேஸ், கொழும்பு-12